

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 88

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

64. gadagājums

2021. gada 15. marts

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2021/C 88/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
--------------	---	---

V Atzini

ADMINISTRATĪVAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2021/C 88/02	Tiesas Lēmums (2021. gada 2. februāris) par svētku dienām un Tiesas oficiālajām brīvdienām	2
--------------	--	---

Vispārējā tiesa

2021/C 88/03	Vispārējās tiesas Lēmums (2021. gada 10. februāris) par Vispārējās tiesas oficiālajām brīvdienām . . .	4
--------------	--	---

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2021/C 88/04	Lieta C-595/18 P: Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 27. janvāra spriedums – <i>The Goldman Sachs Group Inc./Eiropas Komisija, Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl</i> (Apelācija – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Eiropas spēka kabeļu tirgus – Tirgus sadale projektu kontekstā – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 23. panta 2. punkts – Sabiedrības vainojamība citas sabiedrības pārkāpjošā rīcībā – Izšķirošas ietekmes faktiskas īstenošanas prezumpcija – Vienība, kas pilnībā kontrolē balsstiesības, kuras attiecas uz citas sabiedrības akcijām)	5
--------------	---	---

LV

2021/C 88/05	Lieta C-764/18: Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 27. janvāra spriedums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ayuntamiento de Pamplona/Orange España SAU</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļauju izsniegšana – Pašvaldības nodeva par publiskā īpašuma aizņemšanu vai izmantošanu – Direktīva 2002/20/EK – Piemērošana uzņēmumiem, kas sniedz fiksētās telefonijas un interneta piekļuves pakalpojumus – Jēdzieni “elektronisko komunikāciju tīkli” un “elektronisko komunikāciju pakalpojums” – 12. pants – Administratīvi maksājumi – 13. pants – Maksa par izmantošanas tiesībām un maksa par tiesībām uzstādīt iekārtas – Piemērošanas joma – Dalībvalstu nodokļu ieturēšanas pilnvaru īstenošanas ierobežojumi)	6
2021/C 88/06	Lieta C-16/19: Tiesas (virspalāta) 2021. gada 26. janvāra spriedums (<i>Sąd Okręgowy w Krakowie</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>VL/Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā – Direktīva 2000/78/EK – 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) un b) apakšpunkts – “Diskriminācijas jēdziens” – Tieša diskriminācija – Netieša diskriminācija – Diskriminācija invaliditātes dēļ – Atšķirīga attieksme darba ņēmēju ar invaliditāti grupā – Algas piemaksas piešķiršana darba ņēmējiem ar invaliditāti, kuri pēc darba devēja noteiktā datuma ir iesnieguši invaliditātes atzīšanas izziņu – Tādu darba ņēmēju ar invaliditāti izslēgšana, kuri ir iesnieguši izziņu pirms šī datuma)	6
2021/C 88/07	Apvienotās lietas C-229/19: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 27. janvāra spriedums (<i>Gerechtshof te Amsterdam, Gerechtshof Den Haag</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Dexia Nederland BV/XXX</i> (C-229/19), <i>Z</i> (C-289/19) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – 3. panta 1. punkts, 4. panta 1. punkts un 6. panta 1. punkts – Līguma noteikumu negodīguma vērtējums – Noteikums, ar kuru iepriekš ir noteikta kreditora iespējamā priekšrocība līguma izbeigšanas gadījumā – Ievērojama no līguma izrietošo pušu tiesību un pienākumu nelīdzsvarotība – Brīdis, kurā ir vērtējama nelīdzsvarotība – Noteikuma negodīgā rakstura konstatēšana – Sekas – Negodīgā noteikuma aizstāšana ar dispozitīvu valsts tiesību normu)	7
2021/C 88/08	Lieta C-361/19: Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 27. janvāra spriedums (<i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>De Ruiter vof/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā lauksaimniecības politika – Atbalsta shēma lauksaimniekiem – Regula (ES) Nr. 1306/2013 – 97. panta 1. punkts un 99. panta 1. punkts – Tiešie maksājumi – Samazinājumi un izslēgšanas savstarpējās atbilstības noteikumu neievērošanas gadījumā – Tā gada noteikšana, kurš ir jāņem vērā, lai noteiktu samazinājuma procentuālo daļu – Samērīgas, efektīvas un preventīvas sankcijas – Īstenošanas regula (ES) Nr. 809/2014 – 73. panta 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts)	8
2021/C 88/09	Apvienotās lietas C-422/19 un C-423/19: Tiesas (virspalāta) 2021. gada 26. janvāra spriedums (<i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Johannes Dietrich</i> (C-422/19), <i>Norbert Häring</i> (C-423/19)/ <i>Hessischer Rundfunk</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Ekonomikas un monetārā politika – LESD 2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Monetārā politika – Savienības ekskluzīvā kompetence – LESD 128. panta 1. punkts – Protokols (Nr. 4) par Eiropas Centrālo banku sistēmas statūtiem un Eiropas Centrālās bankas statūtiem – 16. panta pirmā daļa – Jēdziens “likumīgs maksāšanas līdzeklis” – Sekas – Pienākums pieņemt euro banknotes – Regula (EK) Nr. 974/98 – Iespēja dalībvalstīm paredzēt ierobežojumus attiecībā uz maksājumiem ar euro banknotēm un monētām – Nosacījumi – Reģionālais tiesiskais regulējums, kurā ir izslēgts, ka apraides līdzmaksājums reģionālai publisko tiesību raidorganizācijai tiek maksāts skaidrā naudā)	9
2021/C 88/10	Lieta C-466/19 P: Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 28. janvāra spriedums – <i>Qualcomm Inc., Qualcomm Europe Inc./Eiropas Komisija</i> (Apelācija – Konkurence – Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana – UMTS pamatjoslas mikrosāņemumu tirgus – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 18. panta 3. punkts – Lēmums par informācijas pieprasīšanu – Pieprasītās informācijas nepieciešamība – Samērīgums – Pierādīšanas pienākums – Liecināšana pret sevi)	10

2021/C 88/11	Lieta C-649/19: Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 28. janvāra spriedums (<i>Spetsializiran nakazatelen sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret IR (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Direktīva 2012/13/ES – 4. līdz 7. pants – I un II pielikumā iekļautie paziņojumi par tiesībām – Pamatlēmums 2002/584/TI – Tiesības uz informāciju kriminālprocesā – Paziņojums par tiesībām apcietināšanas gadījumā – Personas tiesības tikt informētai par apsūdzību, kas pret to izvirzīta – Tiesības uz piekļuvi lietas materiāliem – Persona, kas ir apcietināta uz Eiropas apcietināšanas ordera pamata izpildes dalībvalstī)	10
2021/C 88/12	Lieta C-787/19: Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 27. janvāra spriedums – Eiropas Komisija/Austrijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 306. līdz 310. pants – Īpašs režīms ceļojumu aģentūrām – Piemērošana visiem klientu veidiem – Valsts tiesiskais regulējums, ar ko tiek izslēgti nodokļu maksātājiem sniegti ceļojumu pakalpojumi, kurus viņi izmantojuši sava uzņēmuma vajadzībām – 73.°pants – Nodokļa bāze – Vienotas nodokļa bāzes noteikšana pakalpojumu grupām vai visiem taksācijas periodā sniegtajiem pakalpojumiem – Nesaderība)	11
2021/C 88/13	Lieta C-266/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 15. jūnijā ZU iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2020. gada 31. marta spriedumu lietā T-499/19 ZU/EĀDD	11
2021/C 88/14	Lieta C-390/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 17. augustā HZ kā <i>etc-gaming GmbH</i> maksātnespējas administrators tās maksātnespējas procesā un OX kā <i>Casino-Equipment Vermietungs GmbH</i> maksātnespējas administrators tās maksātnespējas procesā iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2020. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-803/19 <i>etc-gaming GmbH</i> un <i>Casino-Equipment Vermietungs GmbH</i> /Eiropas Komisija	12
2021/C 88/15	Lieta C-404/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 25. augustā Brands Up OÜ iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2020. gada 25. jūnija spriedumu lietā T-651/19, <i>Brands Up OÜ</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)	12
2021/C 88/16	Lieta C-652/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 2. decembrī iesniedza <i>Tribunalul București</i> (Rumānija) – HW, ZF, MZ/ <i>Allianz Elementar Versicherungs AG</i>	12
2021/C 88/17	Lieta C-657/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 4. decembrī iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia n.º 1 de Cazalla de la Sierra</i> (Spānija) – <i>Caixabank S. A</i> /ZN, SD, AH	13
2021/C 88/18	Lieta C-669/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 8. decembrī iesniedza <i>Varhoven administrativen sad</i> (Bulgārija) – <i>Veridos GmbH</i> /Bulgārijas Republikas iekšlietu ministrs, <i>Mühlbauer ID Services GmbH</i> – S&T	13
2021/C 88/19	Lieta C-689/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 18. decembrī iesniedza <i>Sofiyski rayonon sad</i> (Bulgārija) – “Banka DSK EAD”/RP	14
2021/C 88/20	Lieta C-710/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. decembrī iesniedza <i>Okresný súd Bratislava I</i> (Slovākija) – kriminālprocess pret AM	16
2021/C 88/21	Lieta C-711/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 31. decembrī iesniedza <i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) – <i>TanQuid Polska Sp. z o.o./Generální ředitelství cel</i>	16
2021/C 88/22	Lieta C-720/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. decembrī iesniedza <i>Verwaltungsgericht Cottbus</i> (Vācija) – RO, kuru pārstāv likumiskais pārstāvis/Vācijas Federatīvā Republika	17
2021/C 88/23	Lieta C-721/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. decembrī iesniedza <i>Kammergericht Berlin</i> (Vācija) – <i>DB Station & Service AG/ODEG Ostdeutsche Eisenbahn GmbH</i>	18

2021/C 88/24	Lieta C-1/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. janvārī iesniedza <i>Administrativen sad Veliko Tarnovo</i> (Bulgārija) – MC/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” <i>Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite</i>	18
2021/C 88/25	Lieta C-7/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza <i>Bezirksgericht Bleiburg</i> (Austrija) – <i>LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG/CB</i> u.c.	19
2021/C 88/26	Lieta C-8/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) – <i>Germanwings GmbH/KV</i>	20
2021/C 88/27	Lieta C-9/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) – <i>AX/Deutsche Lufthansa AG</i>	20
2021/C 88/28	Lieta C-10/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) – <i>Deutsche Lufthansa AG/TZ</i>	21
2021/C 88/29	Lieta C-11/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) – <i>Deutsche Lufthansa AG/IY</i> un <i>TP</i>	21
2021/C 88/30	Lieta C-12/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) – <i>Deutsche Lufthansa AG/FL</i>	22
2021/C 88/31	Lieta C-17/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 11. janvārī iesniedza Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija/SIA “GM”	22

Vispārējā tiesa

2021/C 88/32	Lieta T-699/17: Vispārējās tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums – Polija/Komisija (Vide – Direktīva 2010/75/ES – Rūpnieciskās emisijas – Īstenošanas lēmums (ES) 2017/1442 – Lielas sadedzināšanas iekārtas – Secinājumi par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem (LPTP) – LES 16. panta 4. un 5. punkts – Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 3. panta 2. un 3. punkts – Likuma piemērošana laikā – Komitoloģija)	25
2021/C 88/33	Lieta T-691/18: Vispārējās tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums – KPN/Komisija (Konkurence – Koncentrācija – Nīderlandes televīzijas pakalpojumu un telekomunikāciju pakalpojumu tirgus – Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu – Konkrētais tirgus – Vertikāla ietekme – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Pienākums norādīt pamatojumu)	26
2021/C 88/34	Lieta T-9/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums – <i>ClientEarth/EIB</i> (Vide – Biomasas elektrostacijas Galisijā finansējums – EIB direktoru padomes lēmums, ar ko ir apstiprināts finansējums – Iespēja vērsties tiesā saistībā ar vides jautājumiem – Orhūsas konvencijas 9. un 10. pants – Regulas (EK) Nr. 1367/2006 10. – 12. pants – Pieteikums veikt iekšēju pārskatīšanu – Pieteikuma noraidīšana tā nepieņemamības dēļ – Aizstāvības pamata pieņemamība – Pienākums norādīt pamatojumu – Vides jomā pieņemta tiesību akta jēdziens – Akta, kas ir juridiski saistošs un kam ir ārēja ietekme, jēdziens)	26
2021/C 88/35	Lieta T-382/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums – <i>Turk Hava Yollari/EUIPO – Sky</i> (“skylife”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Vārdiska preču zīme “skylife” – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “SKY” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	27

2021/C 88/36	Lieta T-817/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums – <i>Olimp Laboratories/EUIPO – OmniVision</i> (“Hydrovision”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Hydrovision” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Hylo-Vision” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	28
2021/C 88/37	Lieta T-829/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra spriedums – <i>Palırna U Zeleného stromu/EUIPO – Bacardi</i> (“BLEND 42 VODKA”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BLEND 42 VODKA” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “42 BELOW” un agrāka starptautiska grafiska preču zīme “42 BELOW” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Konkrētā sabiedrības daļa – Preču un pakalpojumu līdzība – Apzīmējumu līdzība – Visaptverošs sajaukšanas iespējas vērtējums – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	28
2021/C 88/38	Lieta T-830/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra spriedums – <i>Palırna U Zeleného stromu/EUIPO – Bacardi</i> (“BLEND 42 VODKA”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BLEND 42 VODKA” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “42 BELOW” un agrāka starptautiska grafiska preču zīme “42 BELOW” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Konkrētā sabiedrības daļa – Preču un pakalpojumu līdzība – Apzīmējumu līdzība – Visaptverošs sajaukšanas iespējas vērtējums – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	29
2021/C 88/39	Lieta T-831/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra spriedums – <i>Palırna U Zeleného stromu/EUIPO – Bacardi</i> (“BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “42 BELOW” un agrāka starptautiska grafiska preču zīme “42 BELOW” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Konkrētā sabiedrības daļa – Preču un pakalpojumu līdzība – Apzīmējumu līdzība – Visaptverošs sajaukšanas iespējas vērtējums – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	30
2021/C 88/40	Lieta T-287/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums – <i>Eggy Food/EUIPO</i> (“EGGY FOOD”) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “EGGY FOOD” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	30
2021/C 88/41	Lieta T-734/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra rīkojums – <i>Junqueras i Vies/Parlaments</i> (Prasība atcelt tiesību aktu – Institucionālās tiesības – Parlamenta loceklis – Privilēģijas un imunitāte – Pieteikums uzsākt steidzamu rīcību Eiropas parlamenta deputāta parlamentārās imunitātes apstiprināšanai – Nepārsūdzams akts – Nepieņemamība)	31
2021/C 88/42	Lieta T-533/20 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 22. janvāra rīkojums – <i>Green Power Technologies/Komisija un kopuzņēmums ECSEL</i> (Pagaidu noregulējums – Dotāciju nolīgumi, kas noslēgti Septītās pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) ietvaros – Piešķirto līdzekļu atmaksāšana – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Steidzamības neesamība)	32
2021/C 88/43	Lieta T-580/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra rīkojums – <i>KC/Komisija</i> (Prasība par zaudējumu atlīdzību – Valsts atbalsts – Sūdzība – Formālas izmeklēšanas procedūras neuzsākšana – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	32
2021/C 88/44	Lieta T-761/20: Prasība, kas celta 2020. gada 20. decembrī – <i>European Dynamics Luxembourg/ECB</i>	33
2021/C 88/45	Lieta T-765/20: Prasība, kas celta 2020. gada 31. decembrī – <i>The Floow/Komisija</i>	33

2021/C 88/46	Lieta T-005/21: Prasība, kas celta 2021. gada 7. janvārī – <i>Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt/EVA</i>	34
2021/C 88/47	Lieta T-26/21: Prasība, kas celta 2021. gada 20. janvārī – <i>Apple/EUIPO – Swatch</i> (“THINK DIFFERENT”)	35
2021/C 88/48	Lieta T-27/21: Prasība, kas celta 2021. gada 20. janvārī – <i>Apple/EUIPO – Swatch</i> (“THINK DIFFERENT”)	36
2021/C 88/49	Lieta T-28/21: Prasība, kas celta 2021. gada 20. janvārī – <i>Apple/EUIPO – Swatch</i> (“THINK DIFFERENT”)	37
2021/C 88/50	Lieta T-32/21: Prasība, kas celta 2021. gada 22. janvārī – <i>Daw/EUIPO</i> (“Muresko”)	37
2021/C 88/51	Lieta T-41/21: Prasība, kas celta 2021. gada 26. janvārī – <i>QD/Parlaments</i>	38
2021/C 88/52	Lieta T-45/21: Prasība, kas celta 2021. gada 27. janvārī – <i>Ciano Trading & Services CT & S u.c./Komisija</i>	39
2021/C 88/53	Lieta T-46/21: Prasība, kas celta 2021. gada 26. janvārī – <i>El Corte Inglés/EUIPO – Yajun</i> (“PREMILITY”)	40
2021/C 88/54	Lieta T-47/21: Prasība, kas celta 2021. gada 27. janvārī – <i>Cepewa/EUIPO – Out of the blue</i> (“LIEBLINGSMENSCH”)	41
2021/C 88/55	Lieta T-48/21: Prasība, kas celta 2021. gada 27. janvārī – <i>Cepewa/EUIPO – Out of the blue</i> (“Lieblingsmensch”)	41
2021/C 88/56	Lieta T-54/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – <i>OHB System/Komisija</i>	42
2021/C 88/57	Lieta T-57/21: Prasība, kas celta 2021. gada 27. janvārī – <i>Ungārija/Komisija</i>	43
2021/C 88/58	Lieta T-66/21: Prasība, kas celta 2021. gada 1. februārī – <i>Precisis/EUIPO – Easee</i> (“EASEE”)	44
2021/C 88/59	Lieta T-67/21: Prasība, kas celta 2021. gada 1. februārī – <i>ultra air/EUIPO – Donaldson Filtration Deutschland</i> (“ultrafilter international”)	45
2021/C 88/60	Lieta T-64/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 22. janvāra rīkojums – <i>Entreprise commune ECSEL/Personal Health Institute International</i>	45
2021/C 88/61	Lieta T-545/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 28. janvāra rīkojums – <i>Global Steel Wire u.c./Komisija</i>	46
2021/C 88/62	Lieta T-16/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra rīkojums – <i>Hub Culture/EUIPO – PayPal</i> (“VEN”)	46
2021/C 88/63	Lieta T-166/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra rīkojums – <i>JD/EIB</i>	46
2021/C 88/64	Lieta T-478/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra rīkojums – <i>Bigben Connected/EUIPO – Forsee Power</i> (“FORCE POWER”)	46

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2021/C 88/01)

Jaunākā publikācija

OV C 79, 8.3.2021.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 72, 1.3.2021.

OV C 62, 22.2.2021.

OV C 53, 15.2.2021.

OV C 44, 8.2.2021.

OV C 35, 1.2.2021.

OV C 28, 25.1.2021.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

ADMINISTRATĪVAS PROCEDŪRAS

TIESA

TIESAS LĒMUMS

(2021. gada 2. februāris)

par svētku dienām un Tiesas oficiālajām brīvdienām

(2021/C 88/02)

TIESA,

ņemot vērā Reglamenta 24. panta 2., 4. un 6. punktu,

tā kā atbilstoši šai tiesību normai ir jāsagatavo svētku dienu saraksts un jānosaka Tiesas oficiālo brīvdienu datumi,

PIEŅEM ŠO LĒMUMU.

1. pants

Svētku dienu saraksts Reglamenta 24. panta 4. un 6. punkta nozīmē ir šāds:

- Jaungada diena,
- Otrās Lieldienas,
- 1. maijs,
- 9. maijs,
- Debesbraukšanas diena,
- Vasarsvētku pirmdiena,
- 23. jūnijs,
- 15. augusts,
- 1. novembris,
- 25. decembris,
- 26. decembris.

2. pants

Laikposmā no 2021. gada 1. novembra līdz 2022. gada 31. oktobrim Tiesas oficiālo brīvdienu datumi atbilstoši Reglamenta 24. panta 2. un 6. punktam ir šādi:

- 2021. gada Ziemassvētki: no pirmdienas, 2021. gada 20. decembra, līdz svētdienai, 2022. gada 9. janvārim, ieskaitot,
- 2022. gada Lieldienas: no pirmdienas, 2022. gada 11. aprīļa, līdz svētdienai, 2022. gada 24. aprīlim, ieskaitot,
- 2022. gada vasara: no sestdienas, 2022. gada 16. jūlija, līdz trešdienai, 2022. gada 31. augustam, ieskaitot.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Luksemburgā, 2021. gada 2. februārī

Sekretārs

A. CALOT ESCOBAR

Priekšsēdētājs

K. LENAERTS

VISPĀRĒJĀ TIESA

VISPĀRĒJĀS TIESAS LĒMUMS

(2021. gada 10. februāris)

par Vispārējās tiesas oficiālajām brīvdienām

(2021/C 88/03)

VISPĀRĒJĀ TIESA,

ņemot vērā Reglamenta 41. panta 2. punktu,

PIEŅEM ŠO LĒMUMU.

1. pants

Vispārējās tiesas oficiālajā darba gadā, kas sākas 2021. gada 1. septembrī, Vispārējās tiesas oficiālo brīvdienu datumi atbilstoši Reglamenta 41. panta 2. un 6. punktam ir šādi:

- 2021. gada Ziemassvētki: no pirmdienas, 2021. gada 20. decembra, līdz svētdienai, 2022. gada 9. janvārim, ieskaitot,
- 2022. gada Lieldienas: no pirmdienas, 2022. gada 11. aprīļa, līdz svētdienai, 2022. gada 24. aprīlim, ieskaitot,
- 2022. gada vasara: no sestdienas, 2022. gada 16. jūlija, līdz trešdienai, 2022. gada 31. augustam, ieskaitot.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Luksemburgā, 2021. gada 10. februārī

Sekretārs

E. COULON

Priekšsēdētājs

M. VAN DER WOUDE

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 27. janvāra spriedums – *The Goldman Sachs Group Inc./Eiropas Komisija, Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl*

(Lieta C-595/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Eiropas spēka kabeļu tirgus – Tirgus sadale projektu kontekstā – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 23. panta 2. punkts – Sabiedrības vairojamība citas sabiedrības pārkāpjošā rīcībā – Izšķirošas ietekmes faktiskas īstenošanas prezumpcija – Vienība, kas pilnībā kontrolē balsstiesības, kuras attiecas uz citas sabiedrības akcijām)

(2021/C 88/04)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *The Goldman Sachs Group Inc.* (pārstāvji: A. Mangiaracina, avvocatessa, un J. Koponen, advokat)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji: P. Rossi, C. Sjödin, T. Vecchi un J. Norris), *Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl* (pārstāvji: C. Tesauro un L. Armati, avvocati)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) *The Goldman Sachs Group Inc.* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) *Prysmian SpA* un *Prysmian Cavi e Sistemi Srl* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 445, 10.12.2018.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2021. gada 27. janvāra spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ayuntamiento de Pamplona/Orange España SAU

(Lieta C-764/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļauju izsniegšana – Pašvaldības nodeva par publiskā īpašuma aizņemšanu vai izmantošanu – Direktīva 2002/20/EK – Piemērošana uzņēmumiem, kas sniedz fiksētās telefonijas un interneta piekļuves pakalpojumus – Jēdzieni “elektronisko komunikāciju tīkli” un “elektronisko komunikāciju pakalpojums” – 12. pants – Administratīvi maksājumi – 13. pants – Maksa par izmantošanas tiesībām un maksa par tiesībām uzstādīt iekārtas – Piemērošanas joma – Dalībvalstu nodokļu ieturēšanas pilnvaru īstenošanas ierobežojumi)

(2021/C 88/05)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ayuntamiento de Pamplona

Atbildētāja: Orange España SAU

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/20/EK (2002. gada 7. marts) par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva), kas ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/140/EK (2009. gada 25. novembris), ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ir piemērojama arī uzņēmumiem, kuri sniedz fiksētās telefonijas un interneta piekļuves pakalpojumus.
- 2) Direktīvas 2002/20, kas ir grozīta ar Direktīvu 2009/140, 12. un 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru uzņēmumiem, kam pieder elektroniskajām komunikācijām nepieciešamā infrastruktūra vai tīkli un kas tos izmanto, lai sniegtu fiksētās telefonijas un interneta piekļuves pakalpojumus, tiek piemērota nodeva, kuras apmērs tiek noteikts vienīgi atkarībā no ikgadējiem bruto ieņēmumiem, ko šie uzņēmumi ir guvuši attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 112, 25.3.2019.

Tiesas (virspalāta) 2021. gada 26. janvāra spriedums (Sąd Okręgowy w Krakowie (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VL/Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

(Lieta C-16/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā – Direktīva 2000/78/EK – 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) un b) apakšpunkts – “Diskriminācijas jēdziens” – Tieša diskriminācija – Netieša diskriminācija – Diskriminācija invaliditātes dēļ – Atšķirīga attieksme darba ņēmēju ar invaliditāti grupā – Algas piemaksas piešķiršana darba ņēmējiem ar invaliditāti, kuri pēc darba devēja noteiktā datuma ir iesnieguši invaliditātes atzīšanas izziņu – Tādu darba ņēmēju ar invaliditāti izslēgšana, kuri ir iesnieguši izziņu pirms šī datuma)

(2021/C 88/06)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Krakowie

Pamatlietas puses

Prasītāja: VL

Atbildētāja: Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- darba devēja prakse, saskaņā ar kuru algas piemaksa tiek izmaksāta darba ņēmējiem ar invaliditāti, kuri ir iesnieguši izziņu par invaliditātes atzīšanu pēc šī darba devēja izvēlēta datuma, nevis darba ņēmējiem ar invaliditāti, kuri šo izziņu ir iesnieguši pirms šī datuma, var tikt uzskatīta par tiešu diskrimināciju, ja izrādās, ka šī prakse ir balstīta uz kritēriju, kas ir nesaraujami saistīts ar invaliditāti, jo tās dēļ šo laika nosacījumu pilnībā nevar izpildīt skaidri noteikta darba ņēmēju grupa, kurā ietilpst visi darba ņēmēji ar invaliditāti, par kuru invaliditāti darba devējs noteikti zināja, ieviešot šo praksi;
- minētā prakse, lai arī acīmredzami neitrāla, var tikt uzskatīta par netiešu diskrimināciju invaliditātes dēļ, ja izrādās, ka tā rada īpaši nelabvēlīgu situāciju darba ņēmējiem ar invaliditāti atkarībā no viņu invaliditātes rakstura, it īpaši, ņemot vērā tās atklāto raksturu vai to, ka šai invaliditātei ir nepieciešami saprātīgi darba nosacījumu pielāgojumi, ja tā nav objektīvi pamatota ar likumīgu mērķi un šī mērķa sasniegšanas līdzekļi nav atbilstīgi un vajadzīgi.

(¹) OV C 164, 13.5.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 27. janvāra spriedums (*Gerechtshof te Amsterdam, Gerechtshof Den Haag* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Dexia Nederland BV/XXX* (C-229/19), Z (C-289/19)

(Apvienotās lietas C-229/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – 3. panta 1. punkts, 4. panta 1. punkts un 6. panta 1. punkts – Līguma noteikumu negodīguma vērtējums – Noteikums, ar kuru iepriekš ir noteikta kreditora iespējamā priekšrocība līguma izbeigšanas gadījumā – Ievērojama no līguma izrietošo pušu tiesību un pienākumu nelīdzsvarotība – Brīdis, kurā ir vērtējama nelīdzsvarotība – Noteikuma negodīgā rakstura konstatēšana – Sekas – Negodīgā noteikuma aizstāšana ar dispozitīvu valsts tiesību normu)

(2021/C 88/07)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof te Amsterdam, Gerechtshof Den Haag

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Dexia Nederland BV*

Atbildētāji: *XXX* (C-229/19), *Z* (C-289/19)

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos normas ir jāinterpretē tādējādi, ka noteikums, kas iekļauts starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju noslēgtā riska faktora līgumā, kādi ir akciju lizinga līgumi, ir jāuzskata par negodīgu, ja, ņemot vērā attiecīgā līguma noslēgšanas apstākļus un līguma noslēgšanas datumu, šis noteikums līguma izpildes laikā varētu radīt nozīmīgu nelīdzsvarotību līguma pušu tiesību un pienākumu starpā, turklāt arī tad, ja šī nelīdzsvarotība varētu rasties, tikai iestājoties konkrētiem apstākļiem, vai citos apstākļos minētais noteikums varētu būt pat labvēlīgs patērētājam. Šajā ziņā iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tāds noteikums, ar kuru iepriekš ir noteikta priekšrocība, ko pārdevējs vai piegādātājs gūst līguma priekšlaicīgas izbeigšanas gadījumā, ņemot vērā līguma noslēgšanas apstākļus, kopš šī līguma noslēgšanas brīža varēja radīt šādu nelīdzsvarotību.
- 2) Direktīvas 93/13 normas ir jāinterpretē tādējādi, ka komersants, kurš kā pārdevējs ir izvirzījis patērētājam valsts tiesas par negodīgu atzītu un līdz ar to spēkā neesošu noteikumu, gadījumā, ja līgums var pastāvēt bez šī noteikuma, nevar pretendēt uz kompensāciju, kas paredzēta dispozitīva rakstura valsts tiesību normā, kura būtu piemērojama, ja minētais noteikums nebūtu.

(¹) OV C 187, 3.6.2019.
OV C 280, 19.8.2019.

Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 27. janvāra spriedums (*College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *De Ruiter vof/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit*

(Lieta C-361/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā lauksaimniecības politika – Atbalsta shēma lauksaimniekiem – Regula (ES) Nr. 1306/2013 – 97. panta 1. punkts un 99. panta 1. punkts – Tiešie maksājumi – Samazinājumi un izslēgšanas savstarpējās atbilstības noteikumu neievērošanas gadījumā – Tā gada noteikšana, kurš ir jāņem vērā, lai noteiktu samazinājuma procentuālo daļu – Samērīgas, efektīvas un preventīvas sankcijas – Īstenošanas regula (ES) Nr. 809/2014 – 73. panta 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts)

(2021/C 88/08)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītājs: *De Ruiter vof*

Atbildētājs: *Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu 97. panta 1. punkta pirmā daļa un 99. panta 1. punkta pirmā daļa, kā arī Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 809/2014 (2014. gada 17. jūlijs), ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, lauku attīstības pasākumiem un savstarpējo atbilstību, 73. panta 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiešo maksājumu samazinājumi savstarpējās atbilstības noteikumu neievērošanas dēļ ir jāaprēķina, pamatojoties uz maksājumiem, kas ir piešķirti vai piešķirami par gadu, kurā šāda neievērošana ir notikusi.

(¹) OV C 270, 12.8.2019.

Tiesas (virspalāta) 2021. gada 26. janvāra spriedums (*Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Johannes Dietrich* (C-422/19), *Norbert Häring* (C-423/19)/*Hessischer Rundfunk*

(Apvienotās lietas C-422/19 un C-423/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Ekonomikas un monetārā politika – LESD 2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Monetārā politika – Savienības ekskluzīvā kompetence – LESD 128. panta 1. punkts – Protokols (Nr. 4) par Eiropas Centrālo banku sistēmas statūtiem un Eiropas Centrālās bankas statūtiem – 16. panta pirmā daļa – Jēdziens “likumīgs maksāšanas līdzeklis” – Sekas – Pienākums pieņemt euro banknotes – Regula (EK) Nr. 974/98 – Iespēja dalībvalstīm paredzēt ierobežojumus attiecībā uz maksājumiem ar euro banknotēm un monētām – Nosacījumi – Reģionālais tiesiskais regulējums, kurā ir izslēgts, ka apraides līdzmaksājums reģionālai publisko tiesību raidorganizācijai tiek maksāts skaidrā naudā)

(2021/C 88/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Johannes Dietrich* (C-422/19), *Norbert Häring* (C-423/19)

Atbildētāja: *Hessischer Rundfunk*

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 2. panta 1. punkts, kas aplūkots kopsakarā ar LESD 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 128. panta 1. punktu un 133. pantu, kā arī Protokola (Nr. 4) par Eiropas Centrālo banku sistēmas statūtiem un Eiropas Centrālās bankas statūtiem 16. panta pirmās daļas trešo teikumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka neatkarīgi no tā, vai Eiropas Savienība ir jebkādi īstenojusi savu ekskluzīvo kompetenci monetārās politikas jomā attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, tas liedz dalībvalstij pieņemt tiesību normu, kurā – ņemot vērā tās mērķi un saturu – ir juridiski reglamentēts euro banknošu kā likumīgā maksāšanas līdzekļa statuss. Turpretim tas neliedz dalībvalstij, īstenojot savu kompetenci, piemēram, organizējot savu valsts pārvaldi, pieņemt tiesību normu, kura ierobežo minētās pārvaldes iespēju pieņemt maksājumus skaidrā naudā tās uzlikto maksāšanas pienākumu izpildei.
- 2) LESD 128. panta 1. punkta trešais teikums, Protokola (Nr. 4) par Eiropas Centrālo banku sistēmas statūtiem un Eiropas Centrālās bankas statūtiem 16. panta pirmās daļas trešais teikums, kā arī Padomes Regulas (EK) Nr. 974/98 (1998. gada 3. maijs) par euro ieviešanu 10. panta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir izslēgta iespēja izpildīt valsts varas uzlikto maksāšanas pienākumu, izmantojot euro banknotes, ar nosacījumu, ka, pirmkārt, šā regulējuma nolūks vai sekas nav šo banknošu kā likumīgā maksāšanas līdzekļa statusa juridiska reglamentēšana, otrkārt, tas nedz faktiski, nedz juridiski neizraisa šo banknošu apgrozības izbeigšanu, it īpaši – apšaubot principiālo iespēju izpildīt maksāšanas pienākumu, izmantojot šādu skaidru naudu, treškārt, tas ir pieņemts, ņemot vērā sabiedrības interešu apsvērumus, ceturtkārt, no šā regulējuma izrietošais ierobežojums attiecībā uz maksājumiem skaidrā naudā ir piemērots izvīrītā sabiedrības interesēs esošā mērķa sasniegšanai un, piektkārt, tas nepārsniedz šā mērķa sasniegšanai nepieciešamo tādā ziņā, ka ir pieejami citi tiesiski līdzekļi, lai izpildītu maksāšanas pienākumu.

⁽¹⁾ OV C 288, 26.8.2019.

Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 28. janvāra spriedums – Qualcomm Inc., Qualcomm Europe Inc./Eiropas Komisija

(Lieta C-466/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Konkurence – Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana – UMTS pamatjoslas mikroshēmojumu tirgus – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 18. panta 3. punkts – Lēmums par informācijas pieprasīšanu – Pieprasītās informācijas nepieciešamība – Samērīgums – Pierādīšanas pienākums – Liecināšana pret sevi)

(2021/C 88/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Qualcomm Inc., Qualcomm Europe Inc. (pārstāvji: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, advokāts, M. Davilla, dīkigros)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: H. van Vliet, G. Conte, M. Farley un C. Urraca Caviedes)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Qualcomm Inc. un Qualcomm Europe Inc. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 263, 5.8.2019.

Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 28. janvāra spriedums (Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret IR

(Lieta C-649/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Direktīva 2012/13/ES – 4. līdz 7. pants – I un II pielikumā iekļautie paziņojumi par tiesībām – Pamatlēmums 2002/584/TI – Tiesības uz informāciju kriminālprocesā – Paziņojums par tiesībām apcietināšanas gadījumā – Personas tiesības tikt informētai par apsūdzību, kas pret to izvirzīta – Tiesības uz piekļuvi lietas materiāliem – Persona, kas ir apcietināta uz Eiropas apcietināšanas ordera pamata izpildes dalībvalstī)

(2021/C 88/11)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

IR

Piedaloties: Spetsializirana prokuratura

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā 4. pants, it īpaši tā 3. punkts, 6. panta 2. punkts un 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos minētās tiesības nav piemērojamas personām, kas ir apcietinātas, lai izpildītu Eiropas apcietināšanas orderi.

- 2) Trešā un ceturtā prejudiciālā jautājuma izvērtējumā nav atklājies neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurš ir grozīts ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), spēkā esamību no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. un 47. panta viedokļa.

⁽¹⁾ OV C 413, 9.12.2019.

Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 27. janvāra spriedums – Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-787/19) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 306. līdz 310. pants – Īpašs režīms ceļojumu aģentūrām – Piemērošana visiem klientu veidiem – Valsts tiesiskais regulējums, ar ko tiek izslēgti nodokļu maksātājiem sniegti ceļojumu pakalpojumi, kurus viņi izmantojuši sava uzņēmuma vajadzībām – 73. pants – Nodokļa bāze – Vienotas nodokļa bāzes noteikšana pakalpojumu grupām vai visiem taksācijas periodā sniegtajiem pakalpojumiem – Nesaderība)

(2021/C 88/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Wasmeier un J. Jokubauskaitē)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvji: F. Koppensteiner un A. Posch)

Rezolutīvā daļa

- 1) No īpašā ievienotās vērtības nodokļa (PVN) režīma, kas piemērojams ceļojumu aģentūrām, izslēdzot ceļojumu pakalpojumus, kuri tiek sniegti nodokļa maksātājiem, kas tos izmanto sava uzņēmuma vajadzībām, un atļaujot ceļojumu aģentūrām, ciktāl uz tām attiecas minētais īpašais regulējums, attiecībā uz pakalpojumu grupām vai attiecīgi visiem konkrētā taksācijas periodā sniegtajiem pakalpojumiem noteikt vienotu PVN bāzi, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kuri paredzēti Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 73. un 306.–310. pantā.
- 2) Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 413, 9.12.2019.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 15. jūnijā ZU iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2020. gada 31. marta spriedumu lietā T-499/19 ZU/EĀDD

(Lieta C-266/20 P)

(2021/C 88/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: ZU (pārstāvis: C. Bernard-Glanz, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Ārējās darbības dienests

Ar 2021. gada 20. janvāra rīkojumu Tiesa (septītā palāta) nosprieda, ka apelācijas sūdzība ir jānoraida kā daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējam pašam segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 17. augustā HZ kā *etc-gaming GmbH* maksātnespējas administrators tās maksātnespējas procesā un OX kā *Casino-Equipment Vermietungs GmbH* maksātnespējas administrators tās maksātnespējas procesā iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2020. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-803/19 *etc-gaming GmbH* un *Casino-Equipment Vermietungs GmbH*/Eiropas Komisija

(Lieta C-390/20 P)

(2021/C 88/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: HZ kā *etc-gaming GmbH* maksātnespējas administrators tās maksātnespējas procesā un OX kā *Casino-Equipment Vermietungs GmbH* maksātnespējas administrators tās maksātnespējas procesā (pārstāvis: A. Schuster, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Eiropas Savienības Tiesa (sestā palāta) ar 2021. gada 28. janvāra ar rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepamatotu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem segt savus tiesāšanās izdevumus pašiem.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 25. augustā Brands Up OÜ iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2020. gada 25. jūnija spriedumu lietā T-651/19, Brands Up OÜ/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-404/20 P)

(2021/C 88/15)

Tiesvedības valoda – somu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Brands Up OÜ (pārstāvji: M. Welin, advokāts, un J. Kaulo, pārstāvis)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Ar 2020. gada 17. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda Brands Up OÜ pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 2. decembrī iesniedza Tribunalul București (Rumānija) – HW, ZF, MZ/Allianz Elementar Versicherungs AG

(Lieta C-652/20)

(2021/C 88/16)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītāji: HW, ZF, MZ

Atbildētāja: Allianz Elementar Versicherungs AG

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (ES) Nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ 11. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumi ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka tie attiecas tikai uz [Eiropas Savienības] dalībvalstu starptautisko jurisdikciju, vai arī tādā nozīmē, ka tie nosaka arī tās vietas tiesas, kurā atrodas apdrošināšanas saņēmēja dzīves vieta, iekšējo (teritoriālo) jurisdikciju?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 4. decembrī iesniedza Juzgado de Primera Instancia n.º 1 de Cazalla de la Sierra (Spānija) – Caixabank S. A/ZN, SD, AH

(Lieta C-657/20)

(2021/C 88/17)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n.º 1 de Cazalla de la Sierra

Pamatlietas puses

Prasītāja: Caixabank S. A

Atbildētāji: ZN, SD un AH

Prejudiciālie jautājumi

Nemot vērā Direktīvā 93/13⁽¹⁾ ietvertās tiesību normas un Eiropas Savienības tiesas 2013. gada 14. marta un 2019. gada 26. marta spriedumos noteiktos kritērijus par to, ka maksājuma pienākuma neievērošanai ir jābūt pietiekami būtiskai attiecībā uz aizdevuma termiņu un summu, lai noteikums par pirmstermiņa atmaksu būtu piemērojams, rodas šādas šaubas:

Vai ir nepieciešams, lai samaksas pienākuma neizpilde vienlaikus būtu būtiska gan attiecībā uz aizdevuma summu, gan attiecībā uz aizdevuma termiņu, vai ir pietiekami, ja tā ir būtiska tikai attiecībā uz vienu no minētajiem kritērijiem?

Gadījumā, ja ir jāņem vērā abi kritēriji (aizdevuma termiņš un summa) un jāuzskata, ka tie ir piemērojami un izvērtējami kopā, rodas šaubas par to, vai valsts tiesiskais regulējums (*Ley 5/19 24. pants* [nekustamā īpašuma kredītīgumi]) un valsts judikatūra (*STS [Tribunal Supremo [Augstākās tiesas] spriedums] Nr. 463/19*) prasa izvērtēt abus kritērijus.

Gadījumā, ja abi kritēriji (aizdevuma termiņš un summa) ir jāņem vērā un jāizvērtē kopā, rodas šaubas par to, kā ir jālemj gadījumos, kuros rodas būtiska neizpilde tikai attiecībā uz aizdevuma summu saskaņā ar *Ley 5/19 24. pantu* par 3 % no aizdevuma summas neatmaksāšanu, bet nerodas būtiska neizpilde attiecībā uz aizdevuma termiņu saskaņā ar vienīgajām norādēm uz laika kritēriju, kas ir noteiktas *Ley 5/19 24. pantā*, ja nesamaksa nepārsniedz 12 maksājumus.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 8. decembrī iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – Veridos GmbH/Bulgārijas Republikas iekšlietu ministrs, Mühlbauer ID Services GmbH – S&T

(Lieta C-669/20)

(2021/C 88/18)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Veridos GmbH

Atbildētāji kasācijas tiesvedībā: Bulgārijas Republikas iekšlietu ministrs, Mühlbauer ID Services GmbH – S&T

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2014/24 (⁽¹⁾) 56. pants, lasot to kopā ar tās 69. pantu, vai attiecīgi Direktīvas 2009/81 (⁽²⁾) 38. pants, lasot to kopā ar tās 49. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzējai iestādei situācijā, kad valsts likumā paredzētais kritērijs nepamatoti lēta piedāvājuma novērtēšanai ir objektīvi nepiemērojams un līgumslēdzēja iestāde nav izvēlējusies citu iepriekš paziņotu kritēriju, nav pienākuma pārbaudīt, vai ir konstatējams nepamatoti lēts piedāvājums?
- 2) Vai Direktīvas 2014/24 56. pants, lasot to kopā ar tās 69. pantu, vai attiecīgi Direktīvas 2009/81 38. pants, lasot to kopā ar tās 49. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzējai iestādei ir pienākums pārbaudīt, vai ir konstatējami nepamatoti lēti piedāvājumi, tikai tad, ja attiecībā uz kādu no piedāvājumiem pastāv aizdomas, vai arī līgumslēdzējai iestādei gluži pretēji ir pienākums vienmēr pārliecināties par saņemto piedāvājumu nopietnību, tai šajā ziņā sniedzot attiecīgu pamatojumu?
- 3) Vai līgumslēdzējai iestādei ir jāievēro šāda prasība, ja piešķiršanas procedūrā ir saņemti tikai divi piedāvājumi?
- 4) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzējas iestādes vērtējums, vai nepastāv aizdomas par nepamatoti lētu piedāvājumu, vai attiecīgi tās pārliecība, ka attiecībā uz pirmajā vietā ierindoto iepirkuma dalībnieku ir konstatējams nopietns piedāvājums, var tikt pārbaudīti tiesā?
- 5) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši – vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzējai iestādei, kas nav pārbaudījusi, vai ir konstatējams nepamatoti lēts piedāvājums, ir pienākums piešķiršanas procedūrā attaisnot un pamatot, kāpēc nepastāv aizdomas par nepamatoti lētu piedāvājumu, t.i., pirmajā vietā ierindotā piedāvājuma nopietnību?

(⁽¹⁾) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

(⁽²⁾) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/81/EK (2009. gada 13. jūlijs), ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK (OV 2009, L 216, 76. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 18. decembrī iesniedza Sofiyski rayonon sad
(Bulgārija) – “Banka DSK EAD”/RP**

(Lieta C-689/20)

(2021/C 88/19)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonon sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Banka DSK EAD”

Atbildētājs: RP

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 93/13/EEK (⁽¹⁾) 3. panta 1. punkts kopsakarā ar šīs direktīvas pielikuma 1. punkta e) un f) apakšpunktu, kā arī Pamattiesību hartas 15. panta 2. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka līguma noteikumi – pretēji pienākumam rīkoties labticīgi – rada saistības par sliktu patērētājam, ja kredītlīgumā ir paredzēts ievērojami palielināt patērētāja izmaksas, ja patērētājs neveic sava atalgojuma ikmēneša pārskaitīšanu uz [uz kontu] bankā, kura izsniegusi kredītu, ņemot vērā arī to, ka līgumā ir noteikts, ka viņam ir pienākums nodibināt ķīlu uz prasījuma tiesībām uz savu atalgojumu neatkarīgi no tā, kā un kurā valstī viņš saņem savu atalgojumu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai Direktīvas 93/13/EEK 3. panta 1. punkts kopsakarā ar šīs direktīvas pielikuma 1. punkta e) un f) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka līguma noteikumi pretēji pienākumam rīkoties labticīgi rada saistības par sliktu patērētājam, ja tajos patērētājam ir noteikts pienākums ne tikai pārskaitīt savu atalgojumu [uz kontu] pie komersanta, kas viņam izsniedzis kredītu, bet arī faktiski izmantot citus šā komersanta pakalpojumus?

- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, pēc kādiem kritērijiem valsts tiesai principā ir jāvērtē negodīgums? Vai it īpaši ir jāņem vērā tas, cik cieši kredītīguma priekšmets ir saistīts ar papildpakalpojumiem, kuri patērētājam jāizmanto, papildpakalpojumu skaits un valsts tiesību normas par saistīšanas prakses ierobežošanu?
- 4) Vai princips par valsts tiesību interpretāciju atbilstoši Savienības tiesībām, kas izklāstīts sprieduma *von Colson*, 14/83 26. punktā, ir piemērojams, arī interpretējot valsts tiesību normas, kas reglamentē citas, bet ar Eiropas Savienības tiesību akta, kuru valsts tiesa piemēro tās izskatāmajā lietā (šajā gadījumā Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos), jomu saistītas tiesību jomas (konkrēti, tiesību normas par negodīgu konkurenci)?
- 5) Vai Direktīvas 2005/29/EK ⁽¹⁾ 7. panta 2. punkts kopsakarā ar 6. panta 1. punkta d) apakšpunktu un Direktīvas 2008/48/EK ⁽²⁾ 10. panta 2. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar tiem ir aizliegts pamatlīgumā par patēriņa kredītu norādīt zemāku "aizņēmuma likmi", ja kredīta piešķiršana ar šo aizņēmuma likmi ir pakļauta nosacījumiem, kas izklāstīti līguma pielikumā? Vai, veicot šo pārbaudi, ir jāizvērtē veids, kādā formulēti nosacījumi aizņēmuma likmes samazināšanas nosacījumi, šādas samazināšanas atcelšana, kā arī līdzekļi, ar kuriem tiek veikta atkārtota samazināšana?
- 6) Vai Direktīvas 2005/29/EK 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, novērtējot iespēju būtiski ietekmēt patērētāju saimniecisko rīcību, ir jāņem vērā bankas, kas piešķir patēriņa kredītus, tirgus daļa, ņemot vērā patērētāju, kuri šādus produktus izmanto, vajadzības?
- 7) Vai Direktīvas 2008/48/EK 3. panta g) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izmaksas, kas noteiktas ar patēriņa kredītīgumu saistītos līgumos, kuru izpildes gadījumā saskaņā ar patēriņa kredītīgumu ir piešķirama procentu atlaide, ir uzskatāmas par daļu no kredīta gada procentu likmes un ka tās ir jāiekļauj tās aprēķinā?
- 8) Vai Direktīvas 2008/48/EK 3. panta g) punkts kopsakarā ar Direktīvas 93/13/EEK 5. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka neizpildot saistības, kuras paredzētas ar kredīta patēriņa līgumu saistītos līgumos, kas izraisa aizņēmuma procentu likmes palielināšanu, šādas neizpildes gadījumā arī gada procentu likme ir jāaprēķina pēc šādas paaugstinātas procentu likmes?
- 9) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kredītīgumā starp komersantu un patērētāju kā kredītņēmēju nepareizi norādīta gada procentu likme ir jāuzskata par kredītīgumā nenorādītu gada procenta likmi un ka valsts tiesai ir jāpiemēro tiesiskās sekas, kas paredzētas valsts tiesību aktos par gada procentu likmes nenorādīšanu patēriņa kredītīgumā?
- 10) Vai Direktīvas 2008/48/EK 22. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts likumdevēja paredzēta sankcija, ka patēriņa kredītīgums jāatzīst par spēkā neesošu un līdz ar to ir jāatmaksā tikai piešķirtā kredīta pamatsumma, ir samērīga apstākļos, kad patēriņa kredītīgumā nav precīzi norādīta gada procentu likme?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (Negodīgas komercprakses direktīva) (OV 2005, L 149, 22. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. decembrī iesniedza Okresný súd Bratislava I (Slovākija) – kriminālprocess pret AM

(Lieta C-710/20)

(2021/C 88/20)

Tiesvedības valoda – slovaku

Iesniedzējtiesa

Okresný súd Bratislava I

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

Krajská prokuratura v Bratislave, AM

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar tiesībām uz taisnīgu tiesu, kas garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, kā arī ar tiesībām netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu, kas garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantā un Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. pantā, ir saderīga tāda valsts tiesību norma, ar kuru bez valsts tiesas nolēmuma tieši tiek atcelts valsts tiesas nolēmums par kriminālprocesa izbeigšanu, kuram saskaņā ar valsts tiesībām piemīt galīga attaisnojoša nolēmuma raksturs un pamatojoties uz kuru kriminālprocess ir ticis galīgi izbeigts pēc amnestijas piešķiršanas atbilstoši valsts likumam? **Ja uz šo jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi: vai tāda valsts tiesību norma ir saistoša valsts tiesai?**
- 2) Vai ar lojalitātes principu Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punkta izpratnē, Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. panta izpratnē, kā arī Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. panta izpratnē, ar tiesībām uz taisnīgu tiesu, kas garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, kā arī ar tiesībām netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu, kas garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantā, ir saderīga tāda valsts tiesību norma, ar kuru tiek ierobežota konstitucionālās tiesas kontrole pār *Národná rada Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas parlaments) rezolūciju, ar kuru ir atcelta amnestija vai individuāla apzēlošana un kas pieņemta, piemērojot Slovākijas Republikas Konstitūcijas 86. panta i) punktu, vienīgi pamatojoties uz atbilstības konstitūcijai novērtējumu, neņemot vērā Eiropas Savienības pieņemtos saistošos aktus un it īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, Līgumu par Eiropas Savienības darbību, kā arī Līgumu par Eiropas Savienību? **Ja uz šo jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi: vai tāds konstitucionālās tiesas nolēmums ir saistošs valsts tiesai?**

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 31. decembrī iesniedza Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) – TanQuid Polska Sp. z o.o./Generální ředitelství cel

(Lieta C-711/20)

(2021/C 88/21)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītāja: TanQuid Polska Sp. z o.o.

Atbildētāja: Generální ředitelství cel

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai akcīzes preces tiek pārvadātas nodokļa atlikšanas režīmā Padomes Direktīvas 92/12/EEK⁽¹⁾ 4. panta c) punkta izpratnē, ja dalībvalsts muitas iestāde ir atļāvusi veikt preču pārvadāšanu nodokļa atlikšanas režīmā no akcīzes preču noliktavas citā dalībvalstī iedibinātajam reģistrētam tirgotājam, lai gan objektīvi nebija izpildīti nosacījumi, lai pārvadātu preces nodokļa atlikšanas režīmā, jo turpmākās procedūras laikā tika konstatēts, ka reģistrēts tirgotājs nezināja par preču pārvadāšanu trešo personu izdarītās krāpšanas dēļ?
- 2) Vai tādas Padomes Direktīvas 92/12/EEK 15. panta 3. punktā minētās akcīzes garantijas sniegšana, kas tika izdota nolūkam, kas nav preču pārvadāšana nodokļa atlikšanas režīmā starp akcīzes preču noliktavu un citā dalībvalstī iedibināto reģistrētu tirgotāju, liedz uzsākt preču pienācīgu pārvadāšanu akcīzes nodokļa atlikšanas režīmā, ja garantijas sniegšanas fakts tika norādīts preču pārvadāšanas, kas veikta reģistrētam tirgotājam nodokļa atlikšanas režīmā, pavaddokumentos un to ir apstiprinājusi dalībvalsts muitas iestāde?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva (1992. gada 25. februāris) par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriņķi un uzraudzību (OV 1992, L 76, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. decembrī iesniedza *Verwaltungsgericht Cottbus* (Vācija) – RO, kuru pārstāv likumiskais pārstāvis/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-720/20)

(2021/C 88/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Cottbus

Pamatlietas puses

Prasītāja: RO, kuru pārstāv likumiskais pārstāvis

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv *Bundesministerium des Innern*, kuru savukārt pārstāv *Präsident des Bundesamtes für Migration und Flüchtlinge*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā Savienības tiesībās paredzēto mērķi novērst otrreizējo kustību, kā arī Regulā (ES) Nr. 604/2013⁽¹⁾ paredzēto vispārējo ģimenes vienotības principu, pēc analogijas ir jāpieņem šīs regulas 20. panta 3. punkts situācijā, kurā nepilngadīgs bērns un viņa vecāki iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumus vienā un tajā pašā dalībvalstī, taču vecākiem jau ir piešķirta starptautiskā aizsardzība citā dalībvalstī, lai gan tikai bērns ir dzimis dalībvalstī, kurā viņš ir iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu?
- 2) Ja atbilde uz jautājumu ir apstiprināšana, vai saskaņā ar Regulu Nr. 604/2013 nav jāizskata nepilngadīga bērna patvēruma pieteikums un saskaņā ar regulas 26. pantu ir jāpieņem pārsūtīšanas lēmums, ņemot vērā to, ka, piemēram, par nepilngadīga bērna starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīga ir tā dalībvalsts, kurā viņa vecākiem ir piešķirta starptautiskā aizsardzība?
- 3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprināšana, vai Regulas Nr. 604/2013 20. panta 3. punkts ir piemērojams pēc analogijas arī tiktāl, ciktāl tā otrajā teikumā ir atzīts, ka nav nepieciešams veikt atsevišķu uzņemšanas procedūru attiecībā uz vēlāk dzimušu bērnu, lai gan tad pastāv risks, ka uzņēmēja dalībvalsts nezina par iespējamo nepilngadīgā bērna uzņemšanas situāciju vai saskaņā ar tās administratīvo praksi noraida šīs regulas 20. panta 3. punkta piemērošanu pēc analogijas, un tādējādi nepilngadīgajam bērnam pastāv risks kļūt par “refugee in orbit” [“riņķojošo” bēgli] (skat. *BVerwG*, spriedums, 23.06.2020-1 C 37.19; ECLI:DE:BVerwG:2020:230620U1C37.19.0)?

- 4) Ja atbilde uz otro un trešo jautājumu ir noliedzīga, vai attiecībā uz nepilngadīgu bērnu, kas dalībvalstī ir iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, var pieņemt lēmumu par nepieņemamību, pēc analogijas piemērojot Direktīvas 2013/32/ES⁽²⁾ 33. panta 2. punkta a) apakšpunktu, arī tad, ja citā dalībvalstī ir piešķirta starptautiskā aizsardzība nevis pašam bērnam, bet gan viņa vecākiem?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (pārstrādāta redakcija) (OV 2013, L 180, 31. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (pārstrādāta versija) (OV 2013, L 180, 60. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. decembrī iesniedza *Kammergericht Berlin* (Vācija) – *DB Station & Service AG/ODEG Ostdeutsche Eisenbahn GmbH*

(Lieta C-721/20)

(2021/C 88/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Kammergericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītāja: DB Station & Service AG

Atbildētāja: ODEG Ostdeutsche Eisenbahn GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvu 2001/14/EK⁽¹⁾, it sevišķi tās normām attiecībā uz infrastruktūras uzņēmuma vadības neatkarību (4. pants), maksas noteikšanas principiem (7.–12. pants) un regulatīvās iestādes uzdevumiem (30. pants), ir saderīgi tas, ja valsts civillietu tiesas konkrētā gadījumā neatkarīgi no regulatīvās iestādes veiktās uzraudzības pārbauda prasīto maksu apmēra atbilstību LESD 102. pantam un/vai valsts konkurences tiesību aktiem?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai valsts civillietu tiesu veikta ļaunprātīgas izmantošanas pārbaude atbilstoši LESD 102. pantam un/vai valsts konkurences tiesību aktiem ir pieļaujama un nepieciešama arī tad, ja dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem ir iespēja panākt, ka kompetentā regulatīvā iestāde veic samaksāto maksu samērīguma pārbaudi? Vai valsts civillietu tiesām ir jāsagaida, līdz regulatīvā iestāde pieņem attiecīgu lēmumu un, ja tas tiek pārsūdzēts tiesā, līdz attiecīgā gadījumā stājas spēkā galīgais tiesas nolēmums?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/14/EK (2001. gada 26. februāris) par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksājumu iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu (OV 2001, L 75, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. janvārī iesniedza *Administrativen sad Veliko Tarnovo* (Bulgārija) – *MC/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite*

(Lieta C-1/21)

(2021/C 88/24)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Pamatlietas puses

Prasītājs: MC

Atbildētājs: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Konvencijas, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, par Eiropas Kopienų finansiālo interešu aizsardzību, 9. pants kopsakarā ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 273. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka tas saskaņotajā PVN jomā pieļauj tādu valsts tiesību instrumentu kā DOPK 19. panta 2. punktā paredzētais, kura piemērošanas rezultātā *a posteriori* iestājas tādas fiziskas personas solidāra atbildība, kas gan nav nodokļa maksātāja un nav parādā PVN, taču kuras negodīgas rīcības dēļ juridiska persona, kas ir nodokļa maksātāja un nodokļa parādniece, nav samaksājusi attiecīgo PVN?
- 2) Vai šo tiesību normu interpretācijai un samērīguma principa piemērošanai nav pretrunā DOPK 19. panta 2. punktā reglamentētais valsts tiesību instruments, tajā skaitā attiecībā uz procentiem par PVN, kuru nodokļa maksātājs nav samaksājis laikus?
- 3) Vai situācijā, kad iemesls PVN samaksas kavējumam, kura rezultātā par PVN parādu aprēķināti procenti, ir nevis minētās fiziskas personas, kas nav nodokļa maksātāja, rīcība, bet citas personas rīcība vai objektīvu apstākļu iestāšanās, DOPK 19. panta 2. punktā reglamentētais tiesību instruments ir pretrunā samērīguma principam?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza *Bezirksgericht Bleiburg* (Austrija) – *LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG/CB u.c.*

(Lieta C-7/21)

(2021/C 88/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bezirksgericht Bleiburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG*

Atbildētāji: CB, DF, GH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris)⁽¹⁾ 36. un 39. pants, skatot tos kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, kā arī efektivitātes un līdzvērtības principu (lojālas sadarbības princips saskaņā ar LES 4. panta 3. punktu) ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā kā vienīgā iespēja apstrīdēt piespiedu izpildes rīkojumu, kuru tiesa pieņem bez iepriekšējas, uz sacīkstes principu balstītas procedūras un bez izpildu dokumenta, pamatojoties tikai uz izpildi pieprasošā lietas dalībnieka apgalvojumiem, ir paredzēti iebildumi, kas ir jāiesniedz astoņu dienu laikā šīs dalībvalsts valodā arī tad, ja piespiedu izpildes rīkojums citā dalībvalstī tiek izsniegts valodā, kas adresātam nav saprotama, turklāt iebildumi, ja tos iesniedz divpadsmit dienu laikā, tiek noraidīti jau kā novēloti?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris)⁽²⁾ 8. pants, skatot to kopā ar efektivitātes un līdzvērtības principu ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts pasākums, kurā ir paredzēts, ka brīdī, kad tiek izsniegta II pielikumā paredzētā veidlapa par informāciju adresātam par tiesībām atteikties pieņemt dokumentu nedēļas laikā, vienlaikus sākas arī termiņš, kurā ir jāiesniedz paredzētie iebildumi par vienlaikus izsniegto piespiedu izpildes rīkojumu, kam ir paredzēts astoņu dienu termiņš?

- 3) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 18. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka piespiedu izpildes rīkojumu var apstrīdēt ar iebildumiem, kas ir jāiesniedz astoņu dienu laikā, un ka šis termiņš ir spēkā arī tad, ja piespiedu izpildes rīkojuma adresāta juridiskā adrese ir citā dalībvalstī un piespiedu izpildes rīkojums nav sagatavots nedz tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā tiek izsniegts piespiedu izpildes rīkojums, nedz valodā, kas ir saprotama rīkojuma adresātam?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana"), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV 2007, L 324, 79. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza *Landgericht Köln* (Vācija) – *Germanwings GmbH/KV*

(Lieta C-8/21)

(2021/C 88/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Germanwings GmbH*

Atbildētājs apelācijas tiesvedībā: *KV*

Prejudiciālais jautājums

Vai gaisa pārvadātāja darbinieku streiks pēc arodbiedrības aicinājuma ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 (¹) 5. panta 3. punkta izpratnē?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza *Landgericht Köln* (Vācija) – *AX/Deutsche Lufthansa AG*

(Lieta C-9/21)

(2021/C 88/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *AX*

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā: *Deutsche Lufthansa AG*

Prejudiciālie jautājumi

Vai gaisa pārvadātāja darbinieku streiks pēc arodbiedrības aicinājuma ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza *Landgericht Köln* (Vācija) – *Deutsche Lufthansa AG/TZ*

(Lieta C-10/21)

(2021/C 88/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Deutsche Lufthansa AG*

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā: TZ

Prejudiciālais jautājums

Vai gaisa pārvadātāja darbinieku streiks pēc arodbiedrības aicinājuma ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza *Landgericht Köln* (Vācija) – *Deutsche Lufthansa AG/IY un TP*

(Lieta C-11/21)

(2021/C 88/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Deutsche Lufthansa AG*

Atbildētājās apelācijas tiesvedībā: IY un TP

Prejudiciālais jautājums

Vai gaisa pārvadātāja darbinieku streiks pēc arodbiedrības aicinājuma ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza *Landgericht Köln* (Vācija) – *Deutsche Lufthansa AG/FL*

(Lieta C-12/21)

(2021/C 88/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Deutsche Lufthansa AG*

Atbildētājs apelācijas tiesvedībā: FL

Prejudiciālais jautājums

Vai gaisa pārvadātāja darbinieku streiks pēc arodbiedrības aicinājuma ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 11. janvārī iesniedza Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija/SIA “GM”

(Lieta C-17/21)

(2021/C 88/31)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa (Senāts)

Pamatlietas puses

Atbildētāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Pieteicēja un atbildētāja kasācijas tiesvedībā: SIA “GM”

Citas lietas dalībnieces: Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai publiskajam tirgotājam noteikto pienākumu iepirkt no ražotājiem, kas elektroenerģijas ražošanai izmanto atjaunojamus energoresursus, elektroenerģiju par cenu, kura ir augstāka par tirgus cenu, izmantojot galapatērētājam uzlikto pienākumu veikt patēriņam proporcionālus maksājumus, ir jāuzskata par valsts iejaukšanos vai valsts līdzekļu izmantošanu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē?

- 2) Vai koncepts “elektroenerģijas tirgus liberalizācija” interpretējams tādējādi, ka liberalizācija atzīstama par notikušu, jau pastāvot atsevišķiem brīvās tirdzniecības elementiem, piemēram, publiskā tirgotāja noslēgtiem līgumiem ar piegādātājiem no citām dalībvalstīm? Vai var uzskatīt, ka elektroenerģijas tirgus liberalizācija sākas jau tad, kad tiesību normas piešķir tiesības elektroenerģijas lietotāju daļai (piemēram, pārvades sistēmai pieslēgtajiem elektroenerģijas lietotājiem vai sadales sistēmai pieslēgtajiem elektroenerģijas lietotājiem, kas nav mājsaimniecības lietotāji) mainīt elektroenerģijas tirgotāju? Kā elektroenerģijas tirgus regulācijas attīstība Latvijā ietekmē elektroenerģijas ražotājiem sniegtā atbalsta novērtējumu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta kontekstā (atbildi uz pirmo jautājumu), jo īpaši par situāciju līdz 2007. gadam?
- 3) Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu norāda, ka elektroenerģijas ražotājiem sniegtais atbalsts nav valsts atbalsts Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē, vai tas, ka pieteicēja šobrīd darbojas liberalizētā elektroenerģijas tirgū un atlīdzinājuma izmaksa šobrīd radītu pieteicējai priekšrocības salīdzinājumā ar citiem attiecīgajā tirgū esošajiem komersantiem, padara zaudējuma atlīdzinājumu par valsts atbalstu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē?
- 4) Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu norāda, ka elektroenerģijas ražotājiem sniegtais atbalsts ir valsts atbalsts Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē, kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktā paredzētā valsts atbalsta pārbaudes kontekstā uzlūkojams pieteicējas prasījums par zaudējumu, kas radušies likumā noteiktas tiesības saņemt paaugstinātu samaksu par saražoto elektroenerģiju nepilnīgas izpildes dēļ, atlīdzinājumu – kā prasījums par jauna valsts atbalsta piešķiršanu vai kā prasījums par iepriekš nesaņemtās valsts atbalsta daļas izmaksu?
- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir, ka tas vērtējams pagātnes apstākļu kontekstā kā prasījums par iepriekš nesaņemtās valsts atbalsta daļas izmaksu, vai no Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izriet, ka šobrīd, lemjot par minētā valsts atbalsta izmaksu, ir jāanalizē aktuālā situācija tirgū un jāņem vērā spēkā esošie tiesību akti (tostarp aktuālie ierobežojumi pārkompensācijas novēršanai)?
- 6) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta interpretācijā ir piešķirama nozīme tam, ka vēja elektrostacijām atšķirībā no hidroelektrostacijām, pagātnē tika nodrošināta pilna valsts atbalsta saņemšana?
- 7) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta interpretācijā ir piešķirama nozīme tam, ka šobrīd zaudējumu atlīdzinājumu saņems tikai daļa no nepilna apmēra valsts atbalstu saņēmušajām hidroelektrostacijām?
- 8) Vai Komisijas 2013. gada 18. decembra Regulas (ES) Nr. 1407/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam ⁽¹⁾ 3. panta 2. punkts un 7. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, ņemot vērā atbalsta apmēru, par kuru izskatāmajā gadījumā ir strīds, proti, ka tas nepārsniedz *de minimis* atbalstam noteikto robežlielumu, var uzskatīt, ka uz strīdus atbalstu ir attiecināmi *de minimis* atbalstam paredzētie kritēriji? Vai Regulas 1407/2013 5. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka konkrētajā gadījumā, ņemot vērā Eiropas Komisijas lēmumā SA.43140 ietvertos nosacījumus pārkompensācijas novēršanai, konkrēto zaudējumu atzīšana par *de minimis* atbalstu var novest pie nepieļaujamās kumulācijas veidošanās?
- 9) Ja izskatāmajā lietā ir konstatējama valsts atbalsta piešķiršana/izmaksa, vai Padomes 2015. gada 13. jūlija Regulas (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai ⁽²⁾, 1. panta b) un c) punkts ir interpretējams tādējādi, ka tādi apstākļi kā šajā lietā konstatētie atbilst jaunam, nevis pastāvošam valsts atbalstam?
- 10) Ja atbilde uz devīto jautājumu ir apstiprinoša, vai, apsverot pieteicējas gadījuma atbilstību Regulas 2015/1589 1. panta b) punkta iv) apakšpunktā norādītajam pastāvošā atbalsta veidam, Regulas 2015/1589 17. panta 2. punkta izpratnē par noilguma sākuma brīdi ir atzīstama tikai atbalsta faktiskā izmaksas diena?

- 11) Ja ir konstatējama valsts atbalsta piešķiršana/izmaksa, vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 3. punkts un Regulas 2015/1589 2. panta 1. punkts un 3. pants ir interpretējams tādējādi, ka par atbilstošu ir atzīstama tāda valsts atbalsta paziņošanas kārtība kā izskatāmajā gadījumā, kad valsts tiesa apmierina pieteikumu par zaudējumu atlīdzinājumu ar priekšnoteikumu, ka ir saņemts Eiropas Komisijas lēmums, kas atļauj šādu atbalstu, un uzdod Ekonomikas ministrijai divu mēnešu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas iesniegt Eiropas Komisijai attiecīgu komercdarbības atbalsta paziņojumu?
- 12) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta interpretācijā ir piešķirama nozīme tam, ka zaudējumu atlīdzinājums tiek pieprasīts no valsts iestādes (Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas), kam vēsturiski šie izdevumi nav bijuši jāsedz, kā arī tam, ka attiecīgās valsts iestādes budžetu veido regulējamo nozaru sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju samaksātās valsts nodevas, kas izmantojamas vienīgi regulatora darbības nodrošināšanai?
- 13) Vai tāda zaudējumu atlīdzināšanas kārtība kā izskatāmajā gadījumā ir saderīga ar Eiropas Savienības normatīvajos aktos ietvertajiem principiem regulējamām nozarēm, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) ⁽³⁾, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvu 2009/140/EK ⁽⁴⁾, 12. pantu un preambulas 30. apsvērumu?

⁽¹⁾ OV 2013, L 352, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2015, L 248, 9. lpp.

⁽³⁾ OV 2002, L 108, 21. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 13. nod., 29. sēj., 337. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/140/EK (2009. gada 25. novembris), ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (OV 2009, L 337, 37. lpp.)

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums – Polija/Komisija

(Lieta T-699/17) ⁽¹⁾

(Vide – Direktīva 2010/75/ES – Rūpnieciskās emisijas – Īstenošanas lēmums (ES) 2017/1442 – Lielās sadedzināšanas iekārtas – Secinājumi par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem (LPTP) – LES 16. panta 4. un 5. punkts – Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 3. panta 2. un 3. punkts – Likuma piemērošana laikā – Komitoloģija)

(2021/C 88/32)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvji: B. Majczyna un D. Krawczyk)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: Ł. Habiak, K. Herrmann un R. Tricot)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Bulgārijas Republika (pārstāves: E. Petranova un T. Mitova), Ungārija (pārstāvis: M. Fehér)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Beļģijas Karaliste (pārstāve: M. Jacobs), Francijas Republika (pārstāvji: J. Traband un A.-L. Desjonquères), Zviedrijas Karaliste (pārstāves: C. Meyer-Seitz, H. Shev, L. Zettergren un A. Alriksson)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2017/1442 (2017. gada 31. jūlijs), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/75/ES pieņem secinājumus par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem (LPTP) attiecībā uz lielām sadedzināšanas stacijām (OV 2017, L 212, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2017/1442 (2017. gada 31. jūlijs), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/75/ES pieņem secinājumus par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem (LPTP) attiecībā uz lielām sadedzināšanas stacijām.
- 2) Saskaņā ar šīs rezolutīvās daļas 1) punktu atceltā īstenošanas lēmuma sekas ir jāatstāj spēkā līdz brīdim, kad saprātīgā termiņā, kas nevar pārsniegt divpadsmit mēnešus no šī sprieduma pasludināšanas dienas, stāties spēkā jauns akts, kurš to aizstās un kurš ir jāpieņem saskaņā ar Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem 3. panta 3. punktā paredzētajiem kvalificēta balsu vairākuma noteikumiem.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Polijas Republikas tiesāšanās izdevumus.
- 4) Beļģijas Karaliste, Bulgārijas Republika, Francijas Republika, Ungārija un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 412, 4.12.2017.

Vispārējās tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums – KPN/Komisija**(Lieta T-691/18) ⁽¹⁾****(Konkurence – Koncentrācija – Nīderlandes televīzijas pakalpojumu un telekomunikāciju pakalpojumu tirgus – Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu – Konkrētais tirgus – Vertikāla ietekme – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Pienākums norādīt pamatojumu)**

(2021/C 88/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: KPN BV (Roterdama, Nīderlande) (pārstāvji: P. van Ginneken un G. Béquet, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: H. van Vliet, G. Conte, J. Szczodrowski un F. van Schaik)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: VodafoneZiggo Group Holding BV (Amsterdama, Nīderlande), Vodafone Group plc (Newbury, Apvienotā Karaliste), Liberty Global Europe Holding BV (Amsterdama) (pārstāvji: W. Knibbeler, E. Raedts, A. Pliego Selie un I. Lulof, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas 2018. gada 30. maija Lēmumu C(2018) 3569, galīgā redakcija, ar ko koncentrācijas darījums, kura rezultātā Liberty Global iegūst ekskluzīvo kontroli pār Ziggo NV, ir atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu un Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) (lieta COMP/M.7000 – Liberty Global/Ziggo).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) KPN BV atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 35, 28.1.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums – ClientEarth/EIB**(Lieta T-9/19) ⁽¹⁾****(Vide – Biomasas elektrostacijas Galisijā finansējums – EIB direktoru padomes lēmums, ar ko ir apstiprināts finansējums – Iespēja vērsties tiesā saistībā ar vides jautājumiem – Orhūsas konvencijas 9. un 10. pants – Regulas (EK) Nr. 1367/2006 10. – 12. pants – Pieteikums veikt iekšēju pārskatīšanu – Pieteikuma noraidīšana tā nepieņemamības dēļ – Aizstāvības pamata pieņemamība – Pienākums norādīt pamatojumu – Vides jomā pieņemta tiesību akta jēdziens – Akta, kas ir juridiski saistošs un kam ir ārēja ietekme, jēdziens)**

(2021/C 88/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ClientEarth (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: J. Flynn, QC, H. Leith un S. Abram, barristers)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (pārstāvji: G. Faedo un K. Carr, kurām palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Blanc un G. Gattinara)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt ar 2018. gada 30. oktobra vēstuli prasītājam paziņoto EIB lēmumu, ar ko kā nepieņemams ir noraidīts [prasītājas] pieteikums veikt iekšēju pārskatīšanu attiecībā uz EIB direktoru padomes 2018. gada 12. aprīļa lēmumu, ar kuru ir apstiprināts biomasas elektrostacijas Galisijā (Spānija) projekta finansējums, ko prasītāja 2018. gada 9. augustā bija iesniegusi, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.), 10. pantu un Komisijas Lēmumu 2008/50/EK (2007. gada 13. decembris), ar ko paredz sāki izstrādātus noteikumus par to, kā attiecībā uz pieprasījumiem veikt administratīvo aktu iekšēju pārskatīšanu piemēro Regulu Nr. 1367/2006 (OV 2008, L 13, 24. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt ar 2018. gada 30. oktobra vēstuli ClientEarth paziņoto Eiropas Investīciju bankas (EIB) lēmumu, ar ko kā nepieņemams ir noraidīts pieteikums veikt iekšēju pārskatīšanu attiecībā uz EIB direktoru padomes 2018. gada 12. aprīļa lēmumu, ar ko ir apstiprināts biomasas elektrostacijas Galisijā (Spānija) projekta finansējums, kuru ClientEarth 2018. gada 9. augustā bija iesniegusi, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, 10. pantu un Komisijas Lēmumu 2008/50/EK (2007. gada 13. decembris), ar ko paredz sāki izstrādātus noteikumus par to, kā attiecībā uz pieprasījumiem veikt administratīvo aktu iekšēju pārskatīšanu piemēro Regulu Nr. 1367/2006.
- 2) EIB sedz savus, kā arī atļūdzina ClientEarth tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 72, 25.2.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums – Turk Hava Yollari/EUIPO – Sky (“skylife”)

(Lieta T-382/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Vārdiska preču zīme “skylife” – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “SKY” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2021/C 88/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Turk Hava Yollari AO (Stambula, Turcija) (pārstāvis: R. Almaraz Palmero, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Ivanauskas un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Sky plc (Isleworth, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: A. Brackenbury, solicitor, un A. Zalewska, advokāte)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2019. gada 23. aprīļa lēmumu lietā R 880/2018-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Sky un Turk Hava Yollari.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.

- 2) Turk Hava Yollari AO sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un Sky Ltd tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 270, 12.8.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums – Olimp Laboratories/EUIPO – OmniVision (“Hydrovision”)

(Lieta T-817/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Hydrovision” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Hylo-Vision” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2021/C 88/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Olimp Laboratories sp. z o.o. (Džbica, Polija) (pārstāvis: M. Kondrat, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecība, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: OmniVision GmbH (Puchheim, Vācija) (pārstāvji: B. Sorg, D. Wiedemann un M. Ringer, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 13. septembra lēmumu lietā R 2371/2018-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp OmniVision un Olimp Laboratories.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Olimp Laboratories sp. z o.o. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 27, 27.1.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra spriedums – Palírna U Zeleného stromu/EUIPO – Bacardi (“BLEND 42 VODKA”)

(Lieta T-829/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BLEND 42 VODKA” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “42 BELOW” un agrāka starptautiska grafiska preču zīme “42 BELOW” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Konkrētā sabiedrības daļa – Preču un pakalpojumu līdzība – Apzīmējumu līdzība – Visaptverošs sajaukšanas iespējas vērtējums – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2021/C 88/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Ústí nad Labem, Čehijas Republika) (pārstāvis: T. Chleboun, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Ivanauskas un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Bacardi & Co. Ltd (Meyrin, Šveice) (pārstāvis: A. Parassina, advokāte)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 5. septembra lēmumu lietā R 2531/2018-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Bacardi & Co. un Palírna U Zeleného stromu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Palírna U Zeleného stromu a.s. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 54, 17.2.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra spriedums – Palírna U Zeleného stromu/EUIPO – Bacardi (“BLEND 42 VODKA”)

(Lieta T-830/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BLEND 42 VODKA” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “42 BELOW” un agrāka starptautiska grafiska preču zīme “42 BELOW” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Konkrētā sabiedrības daļa – Preču un pakalpojumu līdzība – Apzīmējumu līdzība – Visaptverošs sajaukšanas iespējas vērtējums – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2021/C 88/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Ústí nad Labem, Čehijas Republika) (pārstāvis: T. Chleboun, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Ivanauskas un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Bacardi & Co. Ltd (Meyrin, Šveice) (pārstāve: A. Parassina, advokāte)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 5. septembra lēmumu lietā R 2532/2018-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Bacardi & Co. un Palírna U Zeleného stromu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Palírna U Zeleného stromu a.s. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 54, 17.2.2020.

**Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra spriedums – *Palírna U Zeleného stromu*/EUIPO – *Bacardi*
("BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA")**

(Lieta T-831/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA" reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "42 BELOW" un agrāka starptautiska grafiska preču zīme "42 BELOW" – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Konkrētā sabiedrības daļa – Preču un pakalpojumu līdzība – Apzīmējumu līdzība – Visaptverošs sajaukšanas iespējas vērtējums – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2021/C 88/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Palírna U Zeleného stromu a.s.* (Ústí nad Labem, Čehijas Republika) (pārstāvis: T. Chleboun, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Ivanauskas un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Bacardi & Co. Ltd* (Meyrin, Šveice) (pārstāve: A. Parassina, advokāte)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 5. septembra lēmumu lietā R 2533/2018-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Bacardi & Co.* un *Palírna U Zeleného stromu*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Palírna U Zeleného stromu a.s.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 54, 17.2.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums – *Eggy Food*/EUIPO ("EGGY FOOD")

(Lieta T-287/20) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "EGGY FOOD" reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2021/C 88/40)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Eggy Food GmbH & Co. KG* (Osnabrück, Vācija) (pārstāvis: J. Eberhardt, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: E. Markakis)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 9. marta lēmumu lietā R 1316/2019-5 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma "EGGY FOOD" kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Eggy Food GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 222, 6.7.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra rīkojums – Junqueras i Vies/Parlaments**(Lieta T-734/19) ⁽¹⁾**

***(Prasība atcelt tiesību aktu – Institucionālās tiesības – Parlamenta loceklis – Privilēģijas un imunitāte –
Pieteikums uzsākt steidzamu rīcību Eiropas parlamenta deputāta parlamentārās imunitātes
apstiprināšanai – Nepārsūdzams akts – Nepieņemamība)***

(2021/C 88/41)*Tiesvedības valoda – spāņu***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Spānija) (pārstāvis: A. Van den Eynde Adroer, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: F. Drexler, N. Görlitz un C. Burgos)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt 2019. gada 22. augusta vēstuli, ar kuru Parlamenta priekšsēdētājs noraidīja prasītāja vārdā 2019. gada 4. jūlijā Eiropas Parlamenta deputātes Riba i Giner, pamatojoties uz Parlamenta Reglamenta 8. pantu, iesniegto pieteikumu uzsākt steidzamu rīcību prasītāja parlamentārās imunitātes apstiprināšanai.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Par Spānijas Karalistes pieteikumu par iestāšanos lietā vairs nav jālemj.
- 3) Oriol Junqueras i Vies sedz savus, kā arī atlīdzina Parlamenta tiesāšanās izdevumus.
- 4) Spānijas Karaliste savus saistībā ar pieteikumu par iestāšanos lietā radušos tiesāšanās izdevumus sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 432, 23.12.2019.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 22. janvāra rīkojums – Green Power Technologies/Komisija un kopuzņēmums ECSEL

(Lieta T-533/20 R)

(Pagaidu noregulējums – Dotāciju nolīgumi, kas noslēgti Septītās pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) ietvaros – Piešķirto līdzekļu atmaksāšana – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Steidzamības neesamība)

(2021/C 88/42)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Green Power Technologies SL (Bollullos de la Mitación, Spānija), (pārstāvji: A. León González un A. Martínez Solís, advokāti)

Atbildētāji: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Baquero Cruz un J. Estrada de Solà), kopuzņēmums ECSEL (pārstāve: A. Salaun)

Priekšmets

Pieteikums, kas pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt kopuzņēmuma ECSEL 2020. gada 17. jūnijā izdotā paziņojuma Nr. 4440200016 par parādu 200 930,35 EUR apmērā izpildi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra rīkojums – KC/Komisija

(Lieta T-580/20) ⁽¹⁾

(Prasība par zaudējumu atlīdzību – Valsts atbalsts – Sūdzība – Formālas izmeklēšanas procedūras neuzsākšana – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2021/C 88/43)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: KC (pārstāvis: L. Frölich, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Stromsky un C. Georgieva-Kecsmar)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atļūdzināt kaitējumu, kurš prasītājam esot nodarīts ar to, ka Komisija nav savlaicīgi uzsākusi formālo izmeklēšanas procedūru saistībā ar prasītājas sūdzību par valsts atbalstu (SA.46963).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.

2) KC atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 414, 30.11.2020.

Prasība, kas celta 2020. gada 20. decembrī – *European Dynamics Luxembourg*/ECB

(Lieta T-761/20)

(2021/C 88/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: European Dynamics Luxembourg SA (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis: M. Sfyri, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (ECB)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt ECB lēmumu izslēgt prasītājas piedāvājumus attiecībā uz iepirkuma procedūras “Pakalpojumu sniegšana un darbi saistībā ar IT lietojumprogrammu piegādi” trīs daļām, porti, PRO-004801 (1. daļa), PRO-005110 (2. daļa) un PRO-005112 (3. daļa);
- atcelt ECB Pārsūdzību izskatīšanas valdes lēmumu par pārsūdzību, ar ko tika noraidīta prasītājas pārsūdzība, kas tika iesniegta saskaņā ar pārsūdzības procedūru, kas noteikta iepriekš minētā iepirkuma specifikāciju VI.4 daļā, un ECB lēmuma, ar ko nosaka iepirkuma noteikums (BCE/2016/2), 39. pantā paredzētajiem nosacījumiem;
- atcelt ECB secīgos saistītos lēmumus un it īpaši jebkuru lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, kas nekad nav ticis paziņots prasītājai;
- piespriest atlīdzināt zaudējumus saskaņā ar LESD 256., 268. un 340. pantu, kuri atbilst iespējas noslēgt līgumus zaudēšanai vai to ienākumu zaudēšanai, kas atbilst peļņai, kādu prasītāja būtu guvusi, ja tā būtu izpildījusi līgumus, un kompensācijai, kas atbilst morālajam kaitējumam;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās un citus izdevumus, kas tai radās saistībā ar šo prasības pieteikumu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot pieļāvusi vairākas kļūdas vērtējumā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja piedāvājumu izvērtēšanas posmā esot ieviesusi jaunus, neskaidrus un nezināmus kritērijus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot nepareizi izmantojusi savas pilnvaras.

Prasība, kas celta 2020. gada 31. decembrī – *The Floow*/Komisija

(Lieta T-765/20)

(2021/C 88/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: The Floow Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: A. Howard, Barrister, un J. Berry, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā vai daļēji atcelt 2020. gada 17. novembrī datēto Komisijas Lēmumu C(2020) 8138 *final*, ar kuru ir uzdots atgūt “Apvārsnis 2020” dotāciju summas 161 990,80 EUR apmērā kopā ar procentiem attiecībā uz revīzijas periodu, un atcelt paziņojumu par parādu, uz kuru ir atsauce lēmuma 1. pantā, vai
- pakārtoti nodot lietu atpakaļ Komisijai pārskatīšanai un jebkāda samazinājuma (ja vispār) atkārtotai noteikšanai mazākā apmērā, kas būtu izsecināms par pienācīgu, ņemot vērā Tiesas iedibinātos principus, vai
- pakārtoti minētajam īstenot Vispārējās tiesas pašas kompetenci atkārtoti noteikt piemērojamo korekciju, kura būtu jāpiemēro, ņemot vērā jebkādas izmaiņas, kas ir veiktas attiecināmajās tiešajās un netiešajās izmaksās, atbilstoši Vispārējās tiesas ieskatiem, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi nopietnas tiesību kļūdas, kļūdas vērtējumā, nav norādījusi pamatojumu un pieļāvusi procesuālus pārkāpumus, novērtējot to, kā prasītāja ir izpildījusi dotāciju nolīgumā paredzētās laika uzskaites prasības.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdas, kļūdas vērtējumā un pamatojumā, nenodrošinot, ka veiktās deklarēto izmaksu korekcijas ir taisnīgas un samērīgas no visu apstākļu viedokļa.

Prasība, kas celta 2021. gada 7. janvārī – Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt/EVA

(Lieta T-005/21)

(2021/C 88/46)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt (Helvoirt, Nīderlande) (Pārstāvis: J. Gebruers, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Vides aģentūra (EVA)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par pieņemamu un pamatotu prasību atcelt Eiropas Vides aģentūras (EVA) lēmumu par atteikumu uzdot Eiropas Savienības Tiesai (turpmāk tekstā – “Tiesa”) jautājumus par atbilstošu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (turpmāk tekstā – “Gaisa kvalitātes direktīva”) III pielikuma C daļas piektā ievilkuma interpretāciju, kas ir paziņots ar 2020. gada 9. novembra e-pastu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- lietu nosūtīt atpakaļ EVA, lai tā Tiesai tomēr vēl uzdotu nepieciešamos jautājumus par pareizu minētās tiesību normas interpretāciju, ko prasa prasītāja;
- piespriest EVA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz šādiem pamatiem.

1. Pirmais prasības pamats: gaisa kvalitātes direktīvas 23. panta un šīs direktīvas III pielikuma C daļas pārkāpums, LESD 267. panta pārkāpums, Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (turpmāk tekstā – “Orhūsas konvencija”) 1. un 9. panta pārkāpums, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par Orhūsas konvencijas noteikumu piemērošanu 10. panta pārkāpums un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 401/2009 (2009. gada 23. aprīlis) par Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Vides informācijas un novērojumu tīklu 1. un 2. panta pārkāpums, jo EVA esot atteikusies uzdot Tiesai nepieciešamos jautājumus par Gaisa kvalitātes direktīvas pareizu interpretāciju.
 - Pamatojoties uz minētajām tiesību normām, EVA esot bijis pienākums uzdot Tiesai jautājumus. EVA rīcība un līdz ar to apstrīdētais lēmums pārkāpjot Orhūsas konvencijas 1. un 9. pantu. Pamatojoties uz šīs konvencijas 1. pantu, pieeja tiesai esot jānodrošina Savienības līmenī.
 - EVA mērķis tieši esot sagatavot objektīvu, uzticamu un salīdzināmu informāciju Eiropas līmenī, pamatojoties uz kuru tālāk varētu tikt pieņemti vajadzīgie vides aizsardzības pasākumi. Tas nozīmējot arī, ka EVA esot jāvar sniegt atbilstoši un juridiski saistoši ieteikumi par noteikumu par maksimālo attālumu no brauktuves malas, kā tas ir reglamentēts Gaisa kvalitātes direktīvas III pielikuma C daļas piektajā ievilkumā, kas šajā gadījumā neesot iespējams, ja Tiesai vajadzīgie jautājumi netiek uzdoti.
2. Otrais prasības pamats: Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. un 51. panta pārkāpums un LESD 191. panta pārkāpums, jo EVA liekot šķēršļus tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību saprātīgā termiņā objektīvā tiesā.
3. Trešais prasības pamats: LESD 267. panta pārkāpums, jo EVA esot izlēmusi Tiesas vietā, ka uz prasītājas uzdotajiem jautājumiem acīmredzami nav jāatbild.

Prasība, kas celta 2021. gada 20. janvārī – Apple/EUIPO – Swatch (“THINK DIFFERENT”)

(Lieta T-26/21)

(2021/C 88/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: I. Junkar, I. Fowler, M. Petersenn un B. Lüthge, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Swatch AG (Biel, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “THINK DIFFERENT” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 671 321

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2020. gada 4. novembra lēmums lietā R 2011/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa Apelācijas padomē dalībniecei, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 18. pantu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 20. janvārī – Apple/EUIPO – Swatch (“THINK DIFFERENT”)

(Lieta T-27/21)

(2021/C 88/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: I. Junkar, I. Fowler, M. Petersenn un B. Lüthge, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Swatch AG (Biel, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “THINK DIFFERENT” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 845 461

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 4. novembra lēmums lietā R 2012/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa Apelācijas padomē dalībniecei, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 18. pantu, pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2021. gada 20. janvārī – Apple/EUIPO – Swatch (“THINK DIFFERENT”)**(Lieta T-28/21)**

(2021/C 88/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: I. Junkar, I. Fowler, M. Petersenn un B. Lüthge, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Swatch AG (Biel, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “THINK DIFFERENT” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 4 415 063

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 4. novembra lēmums lietā R 2013/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa Apelācijas padomē dalībniecei, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 18. pantu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 22. janvārī – Daw/EUIPO (“Muresko”)**(Lieta T-32/21)**

(2021/C 88/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Daw SE (Ober-Ramstadt, Vācija) (pārstāvis: A. Haberl, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Muresko” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 15 465 719

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 25. novembra lēmums lietā R 1686/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- uzlikt EUIPO pienākumu attiecībā uz prasītājas Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 5 465 719 “Muresko” reģistrēt valsts preču zīmju PL Nr. 108 756 (reģistrācijas pieteikums iesniegts 1996. gada 4. aprīlī) un DE Nr. 981 144 (reģistrācijas pieteikums iesniegts 1978. gada 24. februārī) senioritāti;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 39. panta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 40. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 26. janvārī – QD/Parlaments

(Lieta T-41/21)

(2021/C 88/51)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: QD (pārstāvis: M. Merola, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt Eiropas Parlamenta kvestoru 2020. gada 11. novembra lēmumu, par ko prasītājam ir ticis paziņots 2020. gada 16. novembrī un ar kuru ir galīgi apstiprināts Eiropas Parlamenta ģenerālsekretāra 2020. gada 18. maija lēmums, kurā savukārt ir ticis apstiprināts Eiropas Parlamenta Deputātu atalgojuma un sociālo tiesību nodaļas vadītāja sagatavotais 2019. gada 11. jūnija paziņojums, kas attiecas uz prasītāja tiesību uz vecuma pensiju noteikšanu;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. panta 4. punktu, prasītājs lūdz atcelt Eiropas Parlamenta kvestoru 2020. gada 11. novembra lēmumu, par kuru prasītājam ir ticis paziņots 2020. gada 16. novembrī un ar kuru ir galīgi apstiprināts Eiropas Parlamenta ģenerālsekretāra 2020. gada 18. maija lēmums, kurā savukārt ir ticis apstiprināts Eiropas Parlamenta Deputātu atalgojuma un sociālo tiesību nodaļas vadītāja nodaļas vadītāja sagatavotais 2019. gada 11. jūnija paziņojums, kas attiecas uz prasītāja tiesību uz vecuma pensiju noteikšanu pēc tam, kad tika pieņemts Itālijas Deputātu palātas Prezidija Lēmums Nr. 14/2018.

Prasības pamatošanai prasītājs ir izvirzījis trīs pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu prasītājs apgalvo, ka esot acīmredzami pārkāpti Savienības vispārējie principi, it īpaši tiesiskās palāvbības aizsardzības princips, juridiskās noteiktības princips, īpašuma tiesību aizsardzība, samērīguma princips un vienlīdzības princips. Turklāt prasītājs uzsver acīmredzamo racionalitātes trūkumu paziņojumā, kas galīgi ir ticis apstiprināts ar apstrīdēto lēmumu un ar kuru Eiropas [Savienības] galvenajā mītnes vietā bez jebkāda saprātīga pamatojuma tiekot piemērots Itālijas Deputātu palātas jaunais tiesiskais regulējums.

2. Otrajā prasības pamatā prasītājs sūdzas, ka esot kļūdaini piemērots [Eiropas Parlamenta] deputātu nolikuma īstenošanas noteikumu 75. pants. Šis noteikums faktiski esot pārejas pasākums, kurš pēc būtības ir norma, ar ko tiek noslēgts kāds atcelts režīms un kuras mērķis ir saglabāt agrākajā tiesiskajā regulējumā noteikto tiesisko situāciju.
3. Ar trešo prasības pamatu prasītājs apgalvo, ka esot pieļautas procesuāla rakstura kļūdas un konkrēti attiecībā uz: pareiza juridiskā pamata, uz kuru ir ticis balstīts paziņojums, kurš galīgi ir apstiprināts ar apstrīdēto lēmumu, izvēli; aktu pieņemušā nodaļas vadītāja pilnvarām; pamatojuma neesamību. Paziņojums faktiski esot balstīts uz normu, kura pašreiz ir atcelta un, kvalificēdamies kā ārkārtas pārvaldības pasākums, tas esot bijis jāpieņem Eiropas Parlamenta Prezidijam. Turklāt paziņojumā, kurš galīgi ir apstiprināts ar apstrīdēto lēmumu, neesot ietverts ne pats pamatojums, ne arī norādīts uz aktu, kurā šis pamatojums būtu atrodams.

Prasība, kas celta 2021. gada 27. janvārī – *Ciano Trading & Services CT & S u.c./Komisija*

(Lieta T-45/21)

(2021/C 88/52)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Ciano Trading & Services CT & S SpA* (Fiumicino, Itālija), *Silvia Brizio* (Venaria Reale, Itālija), *Laurence André* (Grivegnée, Beļģija), *Lidia Pacitti* (Neder-over-Heembeek, Beļģija) (pārstāvji: *S. Van Besien* un *D. Gillet*, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par pieņemamu šo prasību par tiesību akta atcelšanu;
- atzīt par pamatotu šo prasību par tiesību akta atcelšanu un līdz ar to atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības, ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2020. gada 20. novembra lēmumu par publiskā iepirkuma konkursa Nr. OIB/2019/CPN/039 "Ilgtspējīga sabiedriskā ēdināšana Eiropas Komisijas vajadzībām Briselē un apkārtējā reģionā" atcelšanu, pamatošanai prasītājas izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots tiesiskās palāvības princips. Prasītājas apgalvo, ka pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas Komisija tām esot devusi konkrētus solījumus, ka, pirmkārt, jau 2021. gada janvārī attiecībā uz visām publiskā iepirkuma konkursa Nr. OIB/2019/CPN/0039 daļām – A, B un C – tiks noslēgts jauns koncesijas līgums, otrkārt, publiskā iepirkuma konkursa Nr. OIB/2019/CPN/0039 ietilgšanas gadījumā koncesijas līgums attiecībā uz A un C daļas pakalpojumiem, kurus faktiski sniedz prasītājas, tiks pagarināts līdz brīdim, kad Komisija būs izraudzījusi jauno pakalpojumu sniedzēju, kuram tiktu uzticēta minēto pakalpojumu sniegšana un, treškārt, attiecīgie, ar A un C daļas pakalpojumiem saistītie darbinieki tiks nodoti jaunā pakalpojumu sniedzēja rīcībā, kā paredzēts Darba koplīgumā Nr. 32.a.

Šādi konkrēti solījumi, kas doti tikai dažas dienas pirms apstrīdētā lēmuma nosūtīšanas uz *Ciano*, prasītājām esot radījuši pamatotas cerības, ka attiecīgie, ar A un C daļas pakalpojumiem saistītie darbinieki jebkurā gadījumā tiks nodoti jaunajam pakalpojumu sniedzējam.

Taču, pieņemdamā apstrīdēto lēmumu, ar ko publiskā iepirkuma konkurss Nr. OIB/2019/CPN/0039 vienkārši tika atcelts – bez koncesijas līguma pagarināšanas attiecībā uz A un C daļu, tā kā tuvākajā nākotnē neviens jauns pakalpojumu sniedzējs netiks izraudzīts, Komisija izvairoties no šo darbinieku nodošanas, un tas esot pilnīgā pretrunā tās dotajiem solījumiem.

Prasītājas uzskata, ka līdz ar to Komisija, šādā kontekstā pieņemdamā apstrīdēto lēmumu, nav ievērojusi tiesiskās paļāvības principu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizliegums. Prasītājas šajā ziņā uzskata, ka, pieņemdamā apstrīdēto lēmumu, Komisija ir ļaunprātīgi izmantojusi savas tiesības atteikties no publiskā iepirkuma, jo īstenībā tā mērķis esot bijis apiet Darba koplīguma Nr. 32.a piemērošanu, lai izvairītos no tā, ka jaunajam pakalpojumu sniedzējam tiktu nodoti attiecīgie, it īpaši ar A un C daļas pakalpojumiem saistītie darbinieki. Turklāt kopš apstrīdētā lēmuma pieņemšanas Komisija vairākkārt attiecībā uz prasītājām esot rīkojusies negodprātīgi, piemēram, pa e-pastu informēdamā, ka koncesijas līgumā nav paredzēts, ka eventuālais jaunais koncesionārs pārņems *Ciano* darbiniekus un noliedzdamā Darba koplīguma Nr. 32.a piemērojamību, lai gan koncesijas līguma iedaļā par personālu iekļautā klauzula “uzņēmuma pāreja” ietver attiecīgu tiešu norādi.

Līdz ar to prasītājas uzskata, ka Komisija, šādā kontekstā pieņemdamā apstrīdēto lēmumu, nav ievērojusi tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizliegumu.

Prasība, kas celta 2021. gada 26. janvārī – *El Corte Inglés/EUIPO – Yajun* (“PREMILITY”)

(Lieta T-46/21)

(2021/C 88/53)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: El Corte Inglés, SA (Madride, Spānija) (pārstāvis: J. L. Rivas Zurdo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Liu Yajun (Šeņčeņa, Ķīna)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “PREMILITY” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 899 016

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 13. novembra lēmums lietā R 881/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā, noraidot iebildumu iesniedzējas apelācijas sūdzību, ir apstiprināts iebildumu nodaļas iebildumu procesā B 3 065 346 pieņemtais lēmums, ar ko ir atļauta Eiropas Savienības (grafiskas) preču zīmes Nr. 17 899 016 “PREMILITY” reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 11., 21., 22. un 28. klasē, saistībā ar kurām tā tikusi pieteikta;
- piespriest lietas dalībniekam vai dalībniekiem, kas iebilst pret šo prasību, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 2. un 5. punkta un judikatūras, kas izriet no 2003. gada 11. marta sprieduma lietā C-40/01 *Ansuł*, EU:C:2003:145, pārkāpums;

- apstrīdētā lēmuma nesaderība ar judikatūru, kas izriet no Vispārējās tiesas 2020. gada 11. jūnija sprieduma lietā C-115/19 P *China Construction Bank/EUIPO* (C-115/19 P, EU:C:2020:469), un 2020. gada 28. maija sprieduma lietā *Cinkciarz.pl/EUIPO – MasterCard International* (“We IntelliGence the World” u.c.) (T-84/19 un no T-88/19 līdz T-98/19, EU:T:2020:231), un tādējādi šīs judikatūras pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 27. janvārī – *Cepewa/EUIPO – Out of the blue* (“LIEBLINGSMENSCH”)

(Lieta T-47/21)

(2021/C 88/54)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Cepewa GmbH* (Karben, Vācija) (pārstāvis: M. Gail, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Out of the blue KG* (Lilienthal, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “LIEBLINGSMENSCH” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 16 566 531

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2020. gada 23. novembra lēmums lietā R 918/2020-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar 7. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pirmā teikuma pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta pirmā teikuma pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 27. janvārī – *Cepewa/EUIPO – Out of the blue* (“Lieblingsmensch”)

(Lieta T-48/21)

(2021/C 88/55)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Cepewa GmbH* (Karben, Vācija) (pārstāvis: M. Gail, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Out of the blue KG* (Lilienthal, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Lieblingsmensch” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 16 581 332

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2020. gada 25. novembra lēmums lietā R 917/2020-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar 7. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pirmā teikuma pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta pirmā teikuma pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – OHB System/Komisija

(Lieta T-54/21)

(2021/C 88/56)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: OHB System AG (Brēmene, Vācija) (prasītājs: W. Würfel, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas lēmumu nepiešķirt līguma slēgšanas tiesības, kas izsludinātas iepirkuma procedūrā 2018/S 091-206089, kā arī lēmumu piešķirt līguma slēgšanas tiesības, kas izsludinātas iepirkuma procedūrā 2018/S 091-206089, konkurējošajam pretendenta;
- aicināt atbildētāju iesniegt iepirkuma procedūras dokumentus un nodrošināt prasītājai aptverošu iespēju iepazīties ar lietas materiāliem;
- piespriest atbildētājai tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz šādiem pamatiem.

1. Pirmais prasības pamats: konkurējoša pretendenta obligāta izslēgšana.

- Atbildētājam izvēlētais pretendents esot bijis jāizslēdz no iepirkuma procedūras. Prasītājas vadošs darbinieks notiekošās iepirkuma procedūras laikā esot pārgājis vadošā amatā pie konkurējošās pretendentes. Viņam esot bijis zināms prasītājas piedāvājuma saturs un pamati un tāpat arī viņš esot bijis iesaistīts konkurējošās pretendentes piedāvājumā.
- Līdz ar to esot izslēgšanas pamati saistībā ar konkurenci pretēju vienošanos un mēģinājumu iegūt konfidenciālu informāciju (Finanšu regulas 136. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) un v) daļa un 2. un 4. punkts). Atbildētāja nelikumīgā kārtā neesot noskaidrojusi šos izslēgšanas pamatus un neesot izslēgusi konkurējošo pretendenti.
- Turklāt esot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes publiskā iepirkuma jomā princips, konkrēti – konfidenciāla konkursa princips. Saskaņā ar Tiesas judikatūru nedrīkstot tikt ņemts vērā piedāvājums, kas nav ticis sniegts patstāvīgi un neatkarīgi no citiem piedāvājumiem.

2. Otrais prasības pamats: pārmērīgi zemas cenas piedāvājums.

- Atbildētāja esot pārkāpusi pārmērīgi zemas cenas piedāvājuma noteikumus. Tai esot bijis jāpārbauda konkurējošās pretendentes piedāvājums un, ja nav pietiekama izskaidrojuma zemās cenas piedāvājumam, tas jāizslēdz. Konkurējošās pretendentes piedāvātā cena esot ievērojami mazāka par prasītājas un vēl vienas pretendentes piedāvāto cenu.

3. Trešais prasības pamats: kļūda novērtējumā, vērtējot piedāvājumu.

- Piedāvājuma novērtējums pārkāpjot publiskā iepirkuma tiesību caurskatāmības, samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principus (Finanšu regulas 160. panta 1.punkts). Vērtējums juridiski neesot pieņemams arī, ņemot vērā publiskās līgumslēdzējas iestādes novērtējuma brīvību. Tā lielā mērā esot balstīta uz satura ziņā nepareiziem pieņēmumiem, kā arī neatbilstošiem un patvaļīgiem apsvērumiem par apgalvotiem prasītājas piedāvājuma “Weak Points”.

4. Ceturtais prasības pamats: atbildētāja neesot pieņēmusi patstāvīgu lēmumu.

- Atbildētāja esot pārkāpusi savu pienākumu pieņemt patstāvīgu lēmumu par iesniegtajiem piedāvājumiem. Vienkārša vēlāka novērtējuma rezultāta apstiprināšana EKA sagatavojošā *TEB Evaluation Report* neesot pieļaujama. Tas vēl jo vairāk tā ir tad, ja ir šaubas par vērtējuma likumību un likumību saistībā ar publiskā iepirkuma lēmumiem, kas ir saistīti ar šādām lielām izmaksām.

Prasība, kas celta 2021. gada 27. janvārī – Ungārija/Komisija

(Lieta T-57/21)

(2021/C 88/57)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ungārija (pārstāvji: M. Z. Fehér un G. Koós)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas īstenošanas lēmumu (ES) 2020/1734 (2020. gada 18. novembris), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (¹), ciktāl tā attiecas uz Ungāriju un ciktāl ar to no Savienības finansējuma ir izslēgts platībatkarīgais atbalsts attiecībā uz 2018. finanšu gadu, jo tā nav veikusi pietiekamu skaitu pārbaužu uz vietas;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza vienu pamatu.

Prasītāja uzskata, ka Komisija ir nepareizi interpretējusi frāzi “kompetentā iestāde attiecīgi palielina to saņēmēju procentuālo īpatsvaru, kuri nākamajā gadā jāpārbauda uz vietas”, kas ir ietverta Īstenošanas regulas Nr. 809/2014 ⁽¹⁾ 35. pantā, un, pamatojoties uz šo nepareizo interpretāciju, ir izstrādājusi kļūdainu praksi. Prasītāja uzskata, ka izslēgšana ir pamatota ar to, ka savos darba dokumentos Komisija uzskata, ka tai ir saistoša interpretācija, kas ir gan tehniski kļūdaina, gan neatbilstoša minētajai regulas tiesību normai.

Pieņemot darba dokumentus, Komisija praktiski liedza dalībvalstīm iespēju pašām noteikt papildu saņēmēju īpatsvaru, attiecībā uz kuru ir jāveic pārbaudes uz vietas. Apstrīdētā izslēgšana ir prettiesiska, jo pretēji regulā noteiktajam Komisija, izmantojot konkrētu aprēķina metodi, konkrēti nosaka vienotu pārbažu intensitātes palielināšanas līmeni, kas tiek uzskatīts par pareizu. Turklāt šādai noteikšanai nav tehniska pamatojuma, jo Komisija neņem vērā atšķirības starp dalībvalstu pārbaudēm un to efektivitāti.

⁽¹⁾ OV 2020, L 390, 10. lpp.

⁽²⁾ Komisijas īstenošanas regula (ES) Nr. 809/2014 (2014. gada 17. jūlijs), ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, lauku attīstības pasākumiem un savstarpējo atbilstību (OV 2014, L 227, 69. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 1. februārī – *Precis*/EUIPO – *Easee* (“EASEE”)

(Lieta T-66/21)

(2021/C 88/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Precis* AG (Heidelberga, Vācija) (pārstāvji: I. Fowler un C. Stöber, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Easee* BV (Amsterdama, Nīderlande)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vādiskas preču zīmes “EASEE” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 514 706

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 24. novembra lēmums lietā R 2948/2019-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest atbildētājam un otrai procesa Apelācijas padomē dalībniei, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 1. februārī – *ultra air*/EUIPO – *Donaldson Filtration Deutschland* (“ultrafilter international”)

(Lieta T-67/21)

(2021/C 88/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ultra air GmbH* (Hilden, Vācija) (pārstāvis: C. König, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Donaldson Filtration Deutschland GmbH* (Haan, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “ultrafilter international” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 1 121 839

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2020. gada 5. novembra lēmums lietā R 271/2020-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un *Donaldson Filtration Deutschland GmbH*, ja tā iestātos lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un izdevumus apelācijas procesā EUIPO.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 67. panta, lasot to kopsakarā ar 63. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2021. gada 22. janvāra rīkojums – *Entreprise commune ECSEL/Personal Health Institute International*

(Lieta T-64/19) ⁽¹⁾

(2021/C 88/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 112, 25.3.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 28. janvāra rīkojums – *Global Steel Wire u.c./Komisija***(Lieta T-545/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 88/61)

Tiesvedības valoda – spāņu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 319, 23.9.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra rīkojums – *Hub Culture/EUIPO – PayPal (“VEN”)***(Lieta T-16/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 88/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 61, 24.2.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra rīkojums – *JD/EIB***(Lieta T-166/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 88/63)

Tiesvedības valoda – angļu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 201, 15.6.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 20. janvāra rīkojums – *Bigben Connected/EUIPO – Forsee Power (“FORCE POWER”)***(Lieta T-478/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 88/64)

Tiesvedības valoda – franču

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 304, 14.9.2020.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV